

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 19.11.2001
KOM(2001) 696 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Opfølgingsrapport vedrørende Europa-Parlamentets betænkning om decharge til
Kommissionen 1999**

**[Europa-Parlamentets betænkning (A5-0113/2001)
om decharge for 1999/det almindelige budget]**

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	RESUME	4
2.	Europa-Parlamentets beslutning om decharge (afsnit 2, punkt 5 og 6).....	10
3.	Europa-Parlamentets beslutning med bemærkninger.....	14
3.1.	Adgang til information (punkt 1 og 2)	14
3.2.	Revisionserklæring (punkt 3).....	15
3.3.	Rådet (punkt 4).....	16
3.4.	Medlemsstater (punkt 5).....	16
	i Medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret konventionen om beskyttelse af finansielle interesser	
	ii Medlemsstater der er genstand for kritik i Revisionsrettens årsberetning for 1999	
	iii Medlemsstater, der opgiver tal for uregelmæssigheder, der er lavere end Revisionsrettens tal	
	iv Egne indtægter	
	v EUGFL, Garantisektionen	
	vi Strukturfondene	
	vii Uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Socialfond	
	viii Medlemsstaternes revisionsinstanser skal kunne revidere helt ned til den endelige modtager	
	ix Revisionserklæring, fejl på 418 mio. EUR	
3.5.	Revisionsretten (punkt 6).....	27
3.6.	Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (punkt 7 og 8)	27
3.7.	Kommissionen (punkt 9)	29
	i Tilbagevirkende kraft og proportionalitet - Flécharde-sagen	xiv ACEAL
	ii Hør	xv Tilskud fra kapitel A-30
	iii Svig i forbindelse med mejeriprodukter	xvi Bevil. til menneskerettighedsorganisationer
	iv Udvidelsen	xvii International koord. af donorer (inkl. FN)
	v Fødevarerbistand til Rusland	xviii Ikke-statslige organisationer
	vi Nuklear sikkerhed	xix Udviklingsbistand
	vii "Screening" af delegationerne	xx Energisektoren
	viii Delegationen i Sarajevo	xxi Intern politik
	ix Delegationen i Jerusalem	xxii Organer
	x Repræsentationen i Stockholm	xxiii Det Fælles Forskningscenter
	xi Delegationen i Washington	xxiv Leonardo/kontorer for faglig bistand
	xii Europe Aid	xxv Narkotikamisbrug og sexturisme
	xiii IRELA	xxvi Stipendier

3.8. Tipunktsplanen (punkt 10)..... 56

I Fremsendelse til Europa-Parlamentet af generaldirektoraternes årlige managementplaner, jobbeskrivelser for/vurderinger af A1-tjenestemænd, artikel 50 og 51, afskedigelse af A1-tjenestemænd

II Årlige erklæring, der skal underskrives af generaldirektørerne

III Resultattavler for hvert generaldirektorat

IV Opfølgning af revisioner, evalueringer og budgetgennemførelse

V "Svingdøren"

VI Informanter

VII Disciplinære procedurer og sanktioner

VIII "Blak-listen"

IX Tilbagesøgning af tab

X Arkivering

Bilag 2

1. RESUME

I. Baggrund

1. Opfølgingsrapportens anvendelsesområde

Traktatens artikel 276 indeholder bestemmelser om dechargeproceduren: "Kommissionen træffer alle egnede foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i afgørelserne om decharge og andre bemærkninger fra Europa-Parlamentet i forbindelse med afholdelsen af udgifterne [...]. Kommissionen aflægger efter anmodning fra Europa-Parlamentet eller Rådet beretning om, hvilke foranstaltninger den har truffet på baggrund af disse bemærkninger og kommentarer, navnlig om instrukserne til de tjenestegrene, der varetager budgettets gennemførelse." Som følge heraf udarbejder Kommissionen på Europa-Parlamentets anmodning to opfølgingsrapporter, en, der vedrører Rådets henstilling, og en anden vedrørende den af Europa-Parlamentets vedtagne beslutning. Rapporterne sendes til alle de øvrige institutioner.

2. Opfølgingsrapportens formål

I overensstemmelse med traktaten er hovedformålet med denne opfølgingsrapport først og fremmest at redegøre for de foranstaltninger, Kommissionen har truffet eller har til hensigt at træffe som svar på bemærkningerne og henstillingerne i beslutningen om decharge, som Europa-Parlamentet vedtog den 4. april 2000.

Kommissionen gør opmærksom på, at henstillingerne allerede er velindarbejdet i dens foranstaltninger, uanset om de vedrører en tilbundsående reform af forvaltningen og kontrollen (afsnit II i sammenfatningen) eller rettelse af fejl og uregelmæssigheder i forbindelse med dens generelle opgave, nemlig at beskytte Den Europæiske Unions finansielle interesser (afsnit III i sammenfatningen). I nogle tilfælde er Kommissionen imidlertid ikke i stand til at efterkomme alle Europa-Parlamentets krav (afsnit IV i sammenfatningen) med det samme. Kommissionen mener desuden, at de oplysninger, der er blevet sendt til dechargemyndigheden, sætter Europa-Parlamentet i stand til at føre effektiv kontrol med Kommissionens arbejde (afsnit V i sammenfatningen). Afsnit VI i sammenfatningen indeholder konklusionen.

II. Opfølgningen i forbindelse med reformen af forvaltnings- og kontrolredskaberne

I sin beslutning støtter Europa-Parlamentet i vidt omfang Kommissionens egen holdning for så vidt angår en forbedring af den finansielle forvaltning, idet beslutningen bygger på næsten samme filosofi. I den forbindelse gør Kommissionen opmærksom på, at gennemførelsen af reformen følger Europa-Parlamentets henstillinger, navnlig for så vidt angår tipunktshandlingsplanen. En af hjørnesteenene i reformen er ændringen af finansforordningen.

1. Tipunktshandlingsplanen

Kommissionen finder, at dechargebeslutningen er med til at fremme og støtte dens reformpolitik.

Det er tilfældet i forbindelse med aktørernes øgede ansvar, hvilket navnlig medfører en mere præcis definition af de mål, hvert generaldirektorat skal nå (jf. punkt 10.I): individuelle jobbeskrivelser, bedømmelse af tjenestemændene og et årligt arbejdsprogram for hvert generaldirektorat. Den årlige erklæring og den årlige evaluering, som generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrenene skal underskrive (jf. punkt 10.II), som vil gøre det lettere at vurdere kvaliteten af Kommissionens forvaltning, går i samme retning. Selv om Kommissionen ikke går ind for at opstille sine forskellige afdelinger i rangorden efter de opnåede resultater (jf. punkt 10.III) som følge af forskellene i de forskellige generaldirektoraters strategier og forvaltningsredskaber, finder den, at disse nye redskaber vil sætte den i stand til bedre at indkredse såvel god praksis som de strategier, det er nødvendigt at forbedre.

I Kommissionens reform lægges der særlig vægt på forvaltningskontrollen (herunder evaluering) og uafhængig intern revision af dens aktiviteter (jf. punkt 10.IV). Kommissionen har i den henseende øget kontrollen og ressourcerne til revision i hvert generaldirektorat med oprettelsen af Den Centrale Finanstjeneste og Den Interne Revisionstjeneste. Kommissionen tillægger også evaluering større betydning, fordi det derved er muligt at måle kvaliteten af dens forvaltning og at kontrollere, om de fastsatte mål reelt er nået. For at sikre at en sådan strategi lykkes, er det nødvendigt med en rationel informationsforvaltning inden for Kommissionen. Dette vil blive taget op i et særskilt arbejdsprogram (jf. punkt 10.X).

For det tredje er Kommissionen som Europa-Parlamentet opsat på at garantere institutionens integritet og åbenhed. Af den grund medtager den så vidt muligt de mål, dechargemyndigheden har fastsat for så vidt angår en offentlig tjenestes etik og integritet og styrkelsen af dens beføjelser i disciplinærsager (jf. punkt 10.V, 10.VI og 10.VII).

Beskyttelsen af EU's finansielle interesser er et af de områder, Kommissionen prioriterer højt. Der arbejdes konstant på at forbedre de redskaber, der gør det muligt at tilbagesøge fejlagtigt udbetalte beløb, og dette er medtaget i reformprocessen (jf. punkt 10.IX). Kommissionen har forberedt adskillige foranstaltninger, der vil gøre det muligt at styrke og tydeliggøre hver enkelt beføjelse, at give de anvisningsberettigede mere ansvar og sikre, at der er midler til at holde mere øje med de beløb, der skal tilbagesøges. Der er også udviklet en række midler til forebyggelse af svig (udelukkelse af mistænkelige tilbud i forbindelse med indkaldelser af tilbud, udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne). Oprettelsen af centraliserede databaser vedrørende kontrakter og kontrahenter vil gøre det muligt at kontrollere alle faser af det kontraktlige forhold mellem Kommissionen og slutmodtagerne (jf. punkt 10.VIII).

Som følge af den såkaldte Flécharde-sag vil Kommissionen vedtage retningslinjer for gennemførelsen af proportionalitetsprincippet i forbindelse med spørgsmål om at frafalde fordringer.

2. Andre reformer

Kommissionen finder, at beslutningen om decharge støtter dens indsats på flere andre områder, f.eks. følgende:

- En stor del af Europa-Parlamentets beslutning vedrører **indsatsen udadtil**. Foruden en række andre foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af den samlede reform af Kommissionen, har Kommissionen på dette område iværksat reformer med henblik på bl.a. at tydeliggøre ansvaret internt, forbedre kvaliteten af programmeringen, afvikle kontorerne for faglig bistand og, når det er muligt, at afslutte

gamle eller latente opgaver. Kommissionen er rede til at fortsætte med en konstruktiv og fremadrettet dialog med Europa-Parlamentet om eventuelle yderligere foranstaltninger for at forbedre kvaliteten og hastigheden af leveringen af EU's bistand. Generelt gøres der en indsats for at rationalisere anvendelsen af menneskelige ressourcer som f.eks. via uddelegering til delegationerne og oprettelsen af Europe Aid, der er centrale elementer i forvaltningen af reformen af bistanden til tredjelande. I forbindelse med mere specifikke punkter, f.eks. de finansielle relationer med FN, er Kommissionen ved at genforhandle rammeaftalen mellem EF og FN, der skal gøre det muligt at forbedre revisionen af og rapporteringen om EU-finansierede foranstaltninger, der gennemføres af FN's organer. Inden for nuklear sikkerhed i de central- og østeuropæiske lande har Kommissionen fra september 2000 truffet en række foranstaltninger for at forenkle og rationalisere sin medvirken.

- **Finansielle korrektioner for strukturfondene** er et væsentligt spørgsmål i forbindelse med reformen. To forordninger¹, der blev vedtaget i marts 2001, indeholder bestemmelser om medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område. De er inspireret af de metoder, der blev anvendt ved afslutningen af landbrugsregnskaberne.

III. Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser

Beslutningen om decharge vedrører en række enkelttilfælde af eventuelt fejlagtige eller uregelmæssige udbetalinger eller praksis. Nogle af disse tilfælde blev rapporteret til dechargemyndigheden af Revisionsretten, men også af Kommissionen selv som en del af dens indsats for at skabe åbenhed over for budgetmyndigheden. Kommissionens oplysninger satte f.eks. Europa-Parlamentet i stand til at drage en række konklusioner og fremkomme med henstillinger vedrørende de indkredsede forvaltningsproblemer. Da Kommissionen som regel var blevet informeret om disse tilfælde, var der i de fleste af dem imidlertid allerede blevet truffet hensigtsmæssige foranstaltninger. Som led i dens større opgave med at beskytte EU's finansielle interesser bestræber Kommissionen sig på at korrigere alle uregelmæssigheder snarest muligt.

Der kan i den forbindelse nævnes flere tydelige eksempler herpå:

- Med hensyn til den **fælles landbrugspolitik** har Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets ønsker styrket foranstaltningerne for at løse adskillige problemer:
 - På grund af Italiens og Spaniens vedvarende problemer med hensyn til tillægsafgifterne på mælk har Kommissionen iværksat en overtrædelsesprocedure mod disse medlemsstater og besluttet at mindske forskuddene til fire medlemsstater. Som følge heraf samt de supplerende sanktionsbeføjelser, som Kommissionen har fået ved den nylige ændring af forordningen om gennemførelse af kvoteordningen, er der gradvis sket forbedringer i disse medlemsstater.
 - På Kommissionens vedvarende anmodning tog Direktoratet for FødevareErhverv, der er ansvarlig for eksportrestitutioner i Danmark, fat på de mange igangværende sager om garantier, der ikke var blevet frigivet. Dette gjorde det muligt at mindske antallet af ikke-

¹ Forordning nr. 438/2001 og 448/2001.

afsluttede eksportstøttesager til en tiendedel. Der vil blive foretaget en særlig revision af sagen.

- For så vidt angår dyrkning af hør og forfalskning af mælkeprodukter har OLAF gennemført undersøgelser vedrørende Spanien og Italien. Der er andre undersøgelser i gang, og Kommissionen er ved at se nærmere på, hvilke finansielle foranstaltninger der kan træffes i forbindelse med regnskabsafslutningen.

- Med hensyn til **strukturfondene** har Kommissionen truffet omfattende foranstaltninger vedrørende ESF-betalingerne i Nederlandene og Spanien. I disse to tilfælde blev procedurerne i medfør af artikel 24² i samordningsforordningen taget i brug.
- For så vidt angår **indsatsen udadtil** er Kommissionen gået i gang med nøje at holde øje med og følge op på den revision, der blev foretaget navnlig i forbindelse med repræsentationen i Stockholm, hvor der blev indledt disciplinærsager. I et tilfælde blev der indledt disciplinærsag. I et andet tilfælde (delegationen i Washington) blev sagen overgivet til OLAF. Kontrollen har ført til en indsats på det finansielle område, f.eks. udstedelse af en indtægtsordre (den officielle benævnelse er "debetnota") i forbindelse med IRELA eller OLAF's indledning af en undersøgelse (f.eks. ACEAL).
- Med hensyn til de **fejl i revisionserklæringen**, som Revisionsretten har opdaget, ser Kommissionen nærmere på hver enkelt for at afgøre, hvad der mest hensigtsmæssigt kan gøres. Kommissionen har fulgt op på alle sager.

Når det er muligt og hensigtsmæssigt, inddriver Kommissionen det fejlagtigt udbetalte beløb.

Forordningerne i landbrugssektoren sikrer, at eventuelle fejl normalt automatisk bliver fundet ved den efterfølgende kontrol. I forbindelse med strukturfondene (et andet område sammen med landbrugssektoren, hvor udgifterne er store) er det ikke nødvendigt at tilbagesøge beløb i forbindelse med ikke-støtteberettigede udgifter, da det er muligt at foretage udligninger i forbindelse med de nuværende støtteberettigede udgifter.

Det er imidlertid ikke altid muligt at inddrive de oprindeligt indkredsede beløb. Yderligere undersøgelser afslører måske ingen fejl, eller der kan fremkomme nye materielle fakta, eller der kan være en forskel i den måde, hvorpå bestemmelserne fortolkes. Kommissionen vil indlede retssager, når den finder, at dens krav er begrundede.

Kommissionen har med sit forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser taget initiativ til yderligere at tydeliggøre forskellen mellem uregelmæssighed og svig. Forslaget indeholder en definition af svig, og hvad der udgør grov svig. EF-forordning nr. 2988/95 indeholder i artikel 1, stk. 2, en definition af, hvad der udgør en uregelmæssighed.

IV. Henstillinger, der ikke fuldt ud kan efterkommes

Der er ingen større uenighed mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet.

² Forordning (EØF) nr. 4253/88 - Nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten.

Undertiden er der imidlertid en konflikt mellem en anmodning og respekten for den enkeltes menneskerettigheder.

I andre tilfælde forårsager Europa-Parlamentets anmodninger særlige problemer, fordi det er umuligt at træffe de planlagte foranstaltninger. Generelt er hindringerne af retlig art. Der kan findes eksempler herpå i tipunktshandlingsplanen, hvor Kommissionen ikke altid kan gå så langt, som dechargemyndigheden kræver. Kommissionen ønsker, at bedømmelsen af den enkelte tjenestemand forbliver et internt anliggende. Med hensyn til afskedigelsen af A1-tjenestemænd afhænger Kommissionens beføjelser af bestemmelserne i vedtægten, som dog giver betydelige sanktionsmuligheder. I forbindelse med den administrative reform er der ved at blive udviklet procedurer for behandling af sager om faglig inkompetence. Overholdelsen af de nuværende retlige forpligtelser begrænser også mængden af oplysninger, OLAF kan forelægge dechargemyndigheden.

Undertiden kan Kommissionen af tekniske eller materielle årsager ikke efterkomme Europa-Parlamentets anmodning. Dette er navnlig tilfældet med hensyn til mængden af fejl ved revisionserklæringerne. Kommissionen er ikke i stand til at angive fejlprocenten for det almindelige budget og endnu mindre for hver sektor.

Kommissionen er enig med dechargemyndigheden for så vidt angår principperne og målsætningerne i beslutningen, men med hensyn til de nye disciplinærrådsordninger vil den holde sig til sit forslag i hvidbogen.

V. Informationspolitik over for dechargemyndigheden

Under dechargeproceduren opfyldte Kommissionen fuldt og helt sine forpligtelser i henhold til traktaten og forelagde Europa-Parlamentet en lang række detaljerede oplysninger, der gjorde det muligt for Europa-Parlamentet at handle som dechargemyndighed.

Kommissionen har forbedret sine rapporteringsredskaber. Europa-Parlamentet modtager hver uge en række tal vedrørende gennemførelsen af budgettet. Det vil modtage oplysninger om Kommissionens revision via den årlige rapport fra Den Interne Revisionstjeneste og OLAF's årsberetning. Udviklingen af revisions-, evaluerings-, kontrol- og rapporteringsredskaber vil sætte Kommissionen i stand til at tilvejebringe mere detaljerede oplysninger.

Det er fortsat vigtigt at overholde princippet om fortrolighed og følge de korrekte oversendelsesprocedurer. Dechargeproceduren for 1999 viste, at rammeaftalen udgør en effektiv og tilfredsstillende ramme for samarbejdet mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet.

VI. Konklusion

Kommissionen ønsker at understrege, at der er blevet gjort meget i det begrænsede tidsrum mellem vedtagelsen af beslutningen om decharge og offentliggørelsen af denne rapport. Det er imidlertid klart, at det vil tage betydeligt længere at efterkomme nogle af Europa-Parlamentets anmodninger, idet det er nødvendigt at se nærmere på og omhyggeligt forberede reformer, undersøgelser og ændringer i forvaltningssystemerne, hvis de skal have størst mulig virkning de kommende år. Det gælder f.eks. ændringer i de nuværende kontraktlige bestemmelser inden for forskningspolitikken, omfordeling af personale i sektoren for

indsatsen udadtil eller mere generelt den fuldstændige gennemførelse af Kommissionens reformproces. Kommissionen ønsker dog endnu engang at understrege, at opfølgningen af beslutningen om decharge ikke afsluttes med offentliggørelsen af denne rapport, da det er nødvendigt løbende at gøre en indsats for at forbedre forvaltningen af EU's midler.

Kommissionen anser dechargeproceduren som et væsentligt element i bestræbelserne for at forbedre dens finansforvaltning. Det er derfor, den har været meget opmærksom på Europa-Parlamentets henstillinger. Dette dokument viser, at der i vidt omfang er bred enighed om hovedprincipperne og -målene og endda om de foranstaltninger, det er nødvendigt at træffe for at nå disse mål. De har allerede givet en række positive resultater, og reformprocessen vil fortsætte i den retning.

2. EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING OM DECHARGE TIL KOMMISSIONEN FOR GENNEMFØRELSEN AF DEN EUROPÆISKE UNIONS ALMINDELIGE BUDGET FOR REGNSKABSÅRET 1999

Europa-Parlamentet

1. - 4. (beskrivelse af konti/ressourcer/udgifter/balance)

5. frygter, at det faktum, at der ikke er udarbejdet omfattende regnskaber, er tegn på mangler, for så vidt angår kontrol af oplysninger, kontrol med ledelsen og budgetprocedurer; opfordrer Kommissionen til at indføre et effektivt regnskabssystem, således at uregelmæssigheder kan opdages i god tid; opfordrer Kommissionen til at indføre procedurer, således at de enkelte generaldirektorater og delegationer kan udarbejde aggregerede interimregnskaber hvert halve år; noterer sig, at systemet i henhold til reformprogrammet vil være fuldt operationelt i 2003.

Kommissionens svar på punkt 5:

Kommissionen er gået i gang med at etablere et nyt system for regelmæssige datacheck. Det blev prøvekørt i forbindelse med afslutningen af regnskabet for 2000.

Kvaliteten af de udledte data til forberedelsen af forvaltningsregnskabet for 2000 var langt bedre end i de senere år. Kommissionen foretog forskellige check af dataene i de enkelte dele af forvaltningsregnskabet for at sikre, at de var korrekte og sammenhængende.

Kommissionen har prioriteret forbedringen af dens system for kontrol af gennemførelsen af budgettet. Den er på nuværende tidspunkt ved at udarbejde følgende til budget- og dechargemyndigheden:

- *Ugentlige tabeller over gennemførelsen af budgettet på grundlag af anvisningsberettigedes rapporter i elektronisk form, der løbende giver den mest opdaterede situation over gennemførelsen af budgettet til brug for beslutningstagningen i forbindelse med budgettet.*
- *Månedlige og kvartalsvise regnskabsoversigter over gennemførelsen, der offentliggøres på Europa-netstedet. Kvartalsrapporterne indeholder også en kortfattet analyse af hovedelementerne i forbindelse med gennemførelsen sammenlignet med det foregående år.*
- *Det månedlige varslingsystem vedrørende landbrugsudgifter.*
- *Budgetgennemførelsesplanen for 2001, der blev tilrettelagt med henblik på at få et bedre forvaltningsredskab til kontrol med gennemførelsen af budgettet.*
- *Den årlige finansforvaltningsrapport, der indeholder en detaljeret analyse af gennemførelsen af budgettet, og hvori der fokuseres på resultaterne af gennemførelsen af budgettet, dvs. viser, hvad der er blevet nået sammenlignet med planen og skønnene, da budgettet blev godkendt.*

- *Den årlige finansrapport, der giver et overblik over finansieringen i Fællesskabet, med særlig vægt på, hvad der er blevet opnået ved hjælp af EU-budgettet. I rapporten fremhæves desuden særlige prioriterede foranstaltninger.*

Kommissionen vil overveje, om hvert generaldirektorat skal udarbejde en fuldstændig finansieringsoversigt som en del af aktion 82 (generaldirektørernes erklæring i deres årlige aktivitetsrapport) i hvidbogen om reformen.

6. henviser til, at Revisionsretten i forbindelse med sin revisionserklæring er af den opfattelse, at regnskabet giver et retvisende billede af Fællesskabers indtægter og udgifter samt den finansielle stilling pr. regnskabsårets udgang, men i lighed med tidligere år har givet udtryk for forbehold, for så vidt angår virkningen af en række fejl og mangler i de konsoliderede regnskaber, bl.a.:

a) en for lav ansættelse af anlægsaktiverne på netto ca. 240 mio. EUR, da Europa-Parlamentets og De Europæiske Fællesskabers Domstols bygninger ikke er medregnet, og da det er forskelligt, hvordan afskrivninger behandles mellem og endog inden for Kommissionens forskellige generaldirektorater

b) en for lav ansættelse af de kortsigtede fordringer for medlemsstaterne vedrørende de egne indtægter og EUGFL, Garantisektionens debitorer

c) en alt for lav ansættelse af diverse debitorer, hovedsagelig beløb, som er betalt til forskellige formidlende organer, men endnu ikke er overført til de endelige modtagere

d) unøjagtige og utilstrækkelige oplysninger om forskud og acantobetalinger pr. 31. december 1999 som følge af ukorrekt registrering fra de anvisningsberettigedes side og tekniske problemer i forbindelse med indførelsen af SINCOM2

e) en for lav ansættelse af forpligtelserne med ca. 2 600 mio. EUR

f) en for høj ansættelse af de uindfriede forpligtelser med ca. 940 mio. EUR, da de stadig figurerer i regnskaberne, skønt de ikke længere udgør nogen forpligtelse til yderligere betalinger som følge af dårligt tilsyn fra forskellige kommissionstjenestegrenes side

g) en for høj ansættelse af eventuelle fordringer.

Kommissionens svar på punkt 6:

a) De pågældende to bygninger var indeholdt under aktiver på balancen pr. 31.12.2000. Inden da fandtes de i bilaget til balancen.

For at harmonisere værdiansættelsesbestemmelserne og regnskabsprocedurerne vedtog Kommissionen den 29. december 2000 forordning (EF) nr. 2909/2000 om den regnskabsmæssige forvaltning af De Europæiske Fællesskabers ikke-finansielle anlægsaktiver, og den har desuden udarbejdet en regnskabs- og konsolideringshåndbog. (De enkelte institutioners finansieringsoversigter udarbejdes nu på samme måde).

Ved afslutningen af regnskabsåret 2000 havde alle institutioner bogført deres afskrivninger.

b) Med hensyn til de traditionelle egne indtægter ønsker Kommissionen at påpege, at den på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at fremkomme med mere præcise tal over de kortfristede fordringer på grund af usikkerhed om, hvorvidt det er muligt at inddrive dem.

I henhold til forsigtighedsprincippet i regnskabsførelsen indførte Kommissionen i 1999 en 100 % dækning af tvivlsomme fordringer. Den anvendte en sandsynlig inddrivelsesrate på grund af manglende oplysninger.

For i 2000 at fremsætte et mere realistisk skøn over de kortfristede fordringer for 2000 blev værditilpasningen beregnet på grundlag af statistiske data over inddrivelser tidligere år og sat til 63 %.

For at forbedre vurderingen af ubetalte egne indtægter har Kommissionen fremsat forslag til ændring af forordning (EØF/Euratom) nr. 1552/89 med henblik på at stramme op på proceduren for medlemsstaternes afskrivning af uinddrivelige beløb.

De samme problemer gør sig gældende i forbindelse med vurdering af EUGFL-fordringer, da der hidtil ikke fandtes forordninger, der krævede, at medlemsstaterne tilvejebragte oplysninger om tilbagesøgningsmulighederne. For 1999 blev der f.eks. bogført en 100 % værditilpasning af tvivlsomme fordringer på aktivsiden af balancen som et afdrag på fordringernes værdi. For 2000 blev værditilpasningen for tvivlsomme fordringer beregnet på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne og de oplysninger, der fremkom gennem kontrol.

Fra 2001 og fremefter kræves det i henhold til Kommissionens forordning (EF nr. 2761/99), at medlemsstaterne informerer Kommissionen hvert halve år om fordringer, der reelt ikke er mulighed for at inddrive (selv om der er retssager i gang for at inddrive midlerne). Det vil så blive muligt at foretage en mere præcis vurdering af fordringerne.

c) For at forbedre de til rådighed stående oplysninger om finansielle formidlere gennemførte Kommissionen i 2000 en undersøgelse i generaldirektoraterne for at udarbejde lister over alle ansvarlige for forvaltningen af midler. Som følge heraf er oplysningerne om budgetforskud, der er udbetalt til offentlige eller private formidlere og opført på aktivsiden af balancen, mere præcise end tidligere.

Der vil hvert år blive foretaget en undersøgelse af de finansielle formidlere.

d) Kommissionen har i sit forslag om ændring af finansforordningen tydeliggjort de begreber, der anvendes for forskellige typer udbetalinger.

e) Der er hovedsagelig tale om forpligtelsesbetalinger fra strukturfondene. Årsagen til det for lavt ansatte beløb på 2 600 mio. EUR er, at 1999 var det sidste år efter programmeringsperioden 1994-1999 for strukturforanstaltninger. Hovedsagelig på grund af medlemsstaternes forsinkelser i omprogrammeringen havde Kommissionen ikke tilstrækkelig tid til at indgå forpligtelserne ved udgangen af 1999 og fremførte derfor bevillingerne for at være i overensstemmelse med de beløb, der blev fastsat på topmøde i Edinburgh.

Dette var således klart et engangsproblem.

f) Kommissionen holder nøje øje med udestående forpligtelser ved hjælp af et permanent kontrolprogram i alle generaldirektorater for dermed at sikre, at de opgivne beløb opfylder de nuværende retlige forpligtelser. Den 20. november 2000 forelagde den budgetmyndigheden en rapport om en strategi for uindfrie forpligtelser.

Det skal imidlertid understreges, at det er nødvendigt at gemme fordringerne i en række år af retlige hensyn (retssager etc.).

For at forbedre informeringen om dette emne viser Kommissionen under forpligtelser uden for balancen situationen med hensyn til uindfrie fordringer og kommenterer udviklingen.

g) I beslutning C(2000) 1992 af 14. juli 2000, der indeholder bestemmelser om udformningen af tabellerne for overførsel af data for EUGFL, Garantisektionen, sondres mellem beløb, der skal tilbagesøges som følge af uregelmæssigheder og svig (forordning (EØF) nr. 595/91) og andre fordringer. Disse oplysninger vil være nyttige til at forhindre dobbeltbogføring og således en overvurdering af værdien af potentielle fordringer. Selv om beslutningen først fandt anvendelse pr. 1. januar 2001, sendte nogle medlemsstater oplysningerne i 2000. Kun for disse medlemsstater var det muligt at undgå dobbeltbogføring i finansieringsoversigterne for 2000.

7. godkender regnskabsafslutningen vedrørende gennemførelsen af det almindelige budget for regnskabsåret 1999.

3. EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING MED BEMÆRKNINGER, SOM UDGØR EN INTEGRERET DEL AF AFGØRELSEN OM DECHARGE FOR GENNEMFØRELSEN AF DEN EUROPÆISKE UNIONS ALMINDELIGE BUDGET FOR REGNSKABSÅRET 1999

3.1. Adgang til information

I. beklager, at Kommissionen heller ikke efter indgåelsen af rammeaftalen har fremsendt visse informationer og dokumenter, som dechargemyndigheden har anmodet om; bekræfter på ny punkt 26, litra b, i beslutning af 19. januar 2000 med bemærkninger, som udgør en integreret del af afgørelsen om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1999, hvori det understregede, at Parlamentet som dechargemyndighed skal have mindst samme adgang til Kommissionens dokumenter som Revisionsretten; understreger, at Parlamentet har overholdt rammeaftalen, når det har bedt om oplysninger fra Kommissionen, selv om bestemmelserne:

- i. er meget åbne for fortolkning, især med hensyn til, om et dokument anses for fortroligt
- ii. kan give anledning til unødige forsinkelser, f.eks. fremsendelsen af dokumenter den 16. februar 2001 som reaktion på spørgeskemaet den 5. december 2000

anmoder derfor på baggrund af disse erfaringer om at få rammeaftalen revideret under overholdelse af følgende grundprincipper:

- a) bekræftelse af hvert enkelt parlamentsmedlems ret til eventuelt også at anmode om og få udleveret fortrolige oplysninger af Kommissionen, jf. artikel 197 i EF-traktaten
- b) uindskrænket anvendelse af bestemmelserne i forretningsordenens bilag VII om proceduren for behandling af fortrolige dokumenter, hvilket omfatter hvert enkelt udvalgsmedlems ret til at behandle de fortrolige dokumenter
- c) fremsendelse af de fuldstændige originaldokumenter uden forudgående ændringer eller udstregninger.

Kommissionens svar på punkt 1:

Dechargeproceduren for 1999 var den første, i forbindelse med hvilken den rammeaftale, der blev indgået den 5. juli 2000, blev anvendt. Kommissionen forsøgte fuldt ud og loyalt at anvende aftalen gennem hele proceduren. Artikel 4 i bilag III til rammeaftalen indeholder bestemmelser om den særlige procedure, der skal følges for at ændre i aftalen. Domstolen behandler på nuværende tidspunkt en sag vedrørende aftalen. Efter Kommissionens mening har rammeaftalen vist sig at være en effektiv mekanisme; en af fordelene er, at den gør det muligt for Europa-Parlamentet at modtage fortrolige og andre oplysninger.

2. minder Kommissionen om finansforordningens artikel 80, i henhold til hvilken Kommissionens forvaltningsregnskab skal give oplysninger om, hvorvidt de i finansforordningens artikel 2 nævnte grundlæggende principper om økonomisk forsvarlig forvaltning rent faktisk er opfyldt; beklager, at dette dokument, der er af afgørende betydning for budgetkontrollen for 1999, er særdeles ufuldstændig og kun foreligger på et enkelt sprog; opfordrer Kommissionen til at forelægge en udtømmende analyse for 2000, som omfatter alle budgetposter og er til rådighed på samtlige officielle sprog.

Kommissionens svar på punkt 2:

Analysen af finansforvaltningen i 2000 er i overensstemmelse med principperne i artikel 2 i finansforordningen, idet den indeholder en sammenligning mellem den forventede og den faktiske finans- og resultatgennemførelse for alle vigtige budgetposter, hvorved kravet om, at "der skal opstilles kvantificerede mål og disses gradvise opfyldelse skal overvåges", opfyldes. Da budgettet nu imidlertid indeholder ca. 1 200 poster, og i overensstemmelse med principperne om omkostningseffektivitet, finder Kommissionen det ikke hensigtsmæssigt at rapportere detaljeret om hver eneste budgetpost, uanset dens betydning. Som følge af Revisionsrettens bemærkninger om, at bemærkningernes omfang skal afspejle den pågældende budgetposts betydning, har Kommissionen i forbindelse med finansforvaltningsrapporten for 2000 i stedet valgt at kommentere budgetposter med bevillinger på over 30 mio. EUR, og/eller som er af særlig betydning eller interesse, nærmere. Hovedvægten er blevet lagt på udarbejdelsen af et dokument, der kan håndteres for så vidt angår arbejdsbyrde og mængden af data. I lyset af tidsrammen og dokumentets størrelse (flere end 400 sider detaljeret analyse) er det kun muligt at udarbejde det i én version.

3.2. Revisionserklæring

3. tvivler på nytten af den samlede revisionserklæring for 1999, så længe tallene ikke foreligger; bemærker, at Revisionsretten, som bruger betydelige ressourcer både på den reviderende og den reviderede, ikke har offentliggjort den materielle og formelle fejlprocent i de seneste år, hvilket ville gøre det muligt for Parlamentet at måle, om Kommissionens forvaltning af Unionens budget er vellykket eller ej:

i) henviser til, at den samlede materielle fejlprocent for Unionens budget blev angivet til 4 % i 1994, 5,9 % i 1995 og 5,4 % i 1996 og ikke er blevet offentliggjort for de følgende år

ii) bemærker imidlertid, at tallene for landbrugssektoren, som for første gang er blevet fremlagt af den ansvarlige kommissær, som er ansvarlig for udgifter på 39,5 mia. EUR eller 47 % af budgettet, var 2,52 % i 1995, 3,78 % i 1996, 1,94 % i 1997, 3,29 % i 1998 og 3,06 % i 1999 og lå markant under den samlede fejlprocent

iii) noterer sig, at midler, der forvaltes af andre generaldirektorater, især dem, der administreres i fællesskab med medlemsstaterne, generelt har meget større fejlprocenter; opfordrer de resterende kommissærer til at oplyse Parlamentet om de årlige fejlprocenter for deres respektive ansvarsområder siden 1994 og til også at gøre det i fremtiden

iv) glæder sig over, at Revisionsretten er villig til at foretage sektorbestemte analyser som et første skridt hen imod mere gennemskuelige og nøjagtige vurderinger af budgetudnyttelsessatserne, men kræver, at Revisionsretten ændrer sin strategi i retning af at sætte tal på fejlraten og specificere resultaterne fra revisionserklæringerne, både geografisk og efter sektor; anbefaler, at Revisionsretten undersøger, hvilke yderligere menneskelige og finansielle ressourcer der måtte være brug for til fremskaffelse af disse oplysninger

v) opfordrer Revisionsretten til at ændre revisionserklæringen, så det bliver muligt for dechargemyndigheden og budgetmyndigheden at sammenligne og kontrollere de fremskridt, der sker i forbindelse med den finansielle forvaltning

vi) henviser til punkt 1, litra a), i sin beslutning af 13. april 2000 om udsættelse af afgørelse om decharge for gennemførelsen af den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 1998, hvor Kommissionen opfordres til at reducere den aktuelle fejlprocent på

langt over 5 % i væsentlig grad; opfordrer til, at denne reduktion sker i samarbejde med medlemsstaterne på grundlag af en metode, der aftales med Revisionsretten, dechargemyndigheden og Kommissionen; henstiller, at Kommissionen tilstræber at opnå en positiv revisionserklæring senest for regnskabsåret 2003.

Kommissionens svar på punkt 3:

iii) Revisionserklæringen er forbeholdt Revisionsretten. Som en del af bestræbelserne for løbende at forbedre revisionserklæringens udformning besluttede Revisionsretten for nogle år siden, at den mest hensigtsmæssige måde at kommunikere på ville være ved hjælp af en beskrivende revisionserklæring. Den beskrivende revisionserklæring er en overordnet oversigt over Kommissionens aktiviteter; EF-traktatens artikel 248 indeholder ingen bestemmelser om, at der skal udarbejdes en detaljeret oversigt for hvert generaldirektorat. Kommissionen kan derfor hverken angive fejlprocenten eller nærmere detaljer for hvert generaldirektorat i forbindelse med Revisionsrettens fire revisionserklæringer hvert år om regnskabernes pålidelighed og lovligheden og rigtigheden af indtægterne, forpligtelserne og udbetalingerne. Revisionserklæringen for udbetalinger (alene) var negativ.

vi) Kommissionen har udtalt, at den vil gøre alt, hvad der står i dens magt, for at forbedre revisionserklæringen så hurtigt som muligt, og den gentager dette løfte. For at opnå en varig og langsigtet forbedring af revisionserklæringen kræves der en forbedring af Kommissionens og medlemsstaternes kontrolsystemer og de nødvendige midler til opgaverne. I forbindelse med Kommissionens reform, der blev iværksat i første halvdel af 2000, tages der fat på disse to områder. De finansielle funktioner i de operationelle generaldirektorater er f.eks. blevet styrket. Den Centrale Finanstjeneste er på plads, ligesom det er tilfældet med revisionsfunktionen i generaldirektoraterne, Den Interne Revisionstjeneste, og ændringen af finansforvaltningen går fremad.

3.3. Rådet

4. Rådet:

3.4. Medlemsstater

5. henviser til, at over 80 % af fællesskabsbudgettet forvaltes af medlemsstaterne:

i) opfordrer de medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret konventionen fra 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, nemlig Belgien, Irland og Luxembourg, til at gøre det så hurtigt som muligt

ii) bemærker, at Revisionsretten i sine svar af 26. januar 2001 på dechargemyndighedens spørgeskema oplyser, at følgende medlemsstater er genstand for kritik i dens årsberetning:

<i>Medlemsstat</i>	<i>I ALT</i>	<i>Egne indtægter</i>	<i>Den fælles landbrugs-politik</i>	<i>Struktur-fondene</i>
<i>Grækenland</i>	16	1	15	
<i>Det Forenede Kongerige</i>	15	3	12	
<i>Spanien</i>	15	1	14	
<i>Italien</i>	10	2	8	
<i>Frankrig</i>	8	2	6	
<i>Tyskland</i>	8	3	5	
<i>Portugal</i>	8	2	6	
<i>Østrig</i>	7	1	6	
<i>Irland</i>	6	1	2	3
<i>Nederlandene</i>	5	3	2	
<i>Belgien</i>	3	2	1	
<i>Finland</i>	3	1	2	
<i>Danmark</i>	2		2	
<i>Sverige</i>	2		2	
<i>Luxembourg</i>	2	1		1

iii) undrer sig over, at medlemsstaternes tal for uregelmæssigheder og svig generelt er meget lavere end Revisionsrettens fejlprocenter i revisionserklæringen efter sektor; noterer sig, at tallene fra medlemsstaterne kan give et forvrænget billede på grund af forskelle i de metoder og definitioner, som Revisionsretten og medlemsstaterne anvender; anmoder dechargemyndigheden om at undersøge sagen.

iv) Egne indtægter:

a) henviser til, at medlemsstaterne angav uregelmæssigheder og svig til et beløb af 266,1 mio. EUR, dvs. 1,92 % af budgettet for de egne indtægter på 13,8 mia. EUR (Forordning (Euratom) nr. 1552/89); noterer sig, at af det samlede beløb på 214,8 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som uregelmæssigheder, blev 48,7% angivet af Det Forenede Kongerige, og af et samlet beløb på 51,3 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som svig, blev 76,8 angivet af Tyskland

b) påpeger, at fire medlemsstater, nemlig Irland, Luxembourg, Portugal og Det Forenede Kongerige, ikke har angivet tilfælde af svig i forbindelse med opkrævningen af de traditionelle egne indtægter

c) opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at indføre en finansiel korrektionsprocedure for de egne indtægter på grundlag af regnskabsafslutningssystemet.

Kommissionens svar på punkt 5 iv):

a) og b): Som Kommissionen tidligere har bemærket, tolkes begrebet svig ikke ensartet af de forskellige relevante myndigheder i medlemsstaterne - i høj grad fordi de ikke alle har ratificeret den konvention, der skal sikre en ensartet tolkning af begrebet. I nogle medlemsstater kan en overtrædelse af en EF-forordning først betragtes som svig efter den endelige domsafsigelse, mens det i andre er operationelle tjenester, der selv foretager denne klassificering under efterforskningen.

c) Inden Kommissionen i 1997 foreslog en ændring af forordning nr. 1552/89 (nu nr. 1150/2000), havde den undersøgt forskellige måder, hvorpå "afskrivningsproceduren" (artikel 17, stk. 2, i forordning nr. 1150/2000) kunne gøres mere gennemsigtig og effektiv. I forbindelse med denne analyse blev der også set nærmere på mulighederne for en "afslutningsordning". Konklusionen var, at denne fremgangsmåde ville blive besværlig i forbindelse med traditionelle egne indtægter, fordi man til forskel fra EUGFL ikke kender det samlede antal underliggende transaktioner og disses størrelse. Kommissionen foreslog derfor en enklere løsning, som indebærer, at medlemsstaterne får pligt til at rapportere om alle sager på over 10 000 EUR til Kommissionen, når det de foregående fem år ikke er lykkedes dem at inddrive beløbet. Når medlemsstaten ikke har udvist behørig omhu i forbindelse med inddrivelsen af beløbene, kan den holdes økonomisk ansvarlig. Dette forslag (KOM(97) 343 endelig udg.) behandles stadig i Rådet.

v) EUGFL, Garantisektionen

a) henviser til, at medlemsstaterne angav uregelmæssigheder og svig til et beløb af 232,1 mio. EUR, dvs. 0,59 % af budgettet for EUGFL, Garantisektionen, på 39,5 mia. EUR (Forordning (EØF) nr. 595/91); noterer sig, at af det samlede beløb på 116,5 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som uregelmæssigheder, blev 70 % angivet af Tyskland, Spanien og Italien, og af det samlede beløb på 115,5 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som svig, blev 78 % angivet af Tyskland, Frankrig og Italien

b) påpeger, at to medlemsstater, nemlig Grækenland og Finland, ikke har angivet tilfælde af svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik

c) beklager, at en medlemsstat, Danmark, pr. 1. februar 2001 havde opbygget et beløb på 2,2 mia. DKK (omkring 300 mio. EUR) som eksportrestitutionsgarantier, et niveau der forekommer for højt, og hvoraf 6 mio. DKK (omkring 800 000 EUR) blev indbetalt af virksomheder for fem år siden; opfordrer indtrængende Kommissionen til sammen med Revisionsretten at revidere behandlingen af eksportrestitutionerne i det danske ministerium for fødevarer, landbrug og fiskeri

d) beklager, at Italien på sine landmænds vegne har betalt superafgiften for at bryde mælkekvoterne, hvilket har forvredet konkurrencen over hele EU; tillægger det stor

betydning, at der skabes et relevant retsgrundlag, der gør det muligt at idømme medlemsstaterne bøder i tilfælde af uhensigtsmæssig forvaltning af mælkekvoteordningen; henstiller til Kommissionen til bunds at undersøge påstandene om, at skummetmælkspulver, hvortil der er ydet EU-støtte, bliver rekombineret til frisk mælk

e) beklager, at Grækenland ikke har udarbejdet en fortegnelse over vindyrkningsarealer, selv om der siden 1992 har været en juridisk forpligtelse hertil; beklager, at Kommissionen endnu ikke har været i stand til at oprette et effektivt særligt inspektørkorps inden for vinsektoren på trods af gentagne anmodninger fra både Revisionsretten og Parlamentet; anmoder om, at betingelserne for bevilling af yderligere personale til Kommissionen i forbindelse med 2002-budgettet kommer til at omfatte konkrete, kontrollerbare foranstaltninger med henblik på at få dette korps til at fungere

f) opfordrer Kommissionen til at udvide regnskabsafslutningsperioden, hvor der kan foretages finansielle tilbagesøgninger, fra de nuværende 24 måneder til 36 måneder, endnu en gang at gennemgå medlemskabet af forligsorganet og fremsætte forslag om et retsgrundlag, der sætter Kommissionen i stand til at bringe stadig større finansielle korrektioner i anvendelse over for medlemsstaterne ved gentagne tilfælde af svagheder i kontrolsystemerne, herunder forsinkelser i forbindelse med indførelsen af det integrerede system for forvaltning og kontrol (IACS).

Kommissionens svar på punkt 5 v) c.:

Kommissionen har foretaget en revision af forvaltningen af de forskud og garantier, som Direktoratet for FødevarerErhverv i Danmark har ydet, som en del af en europæisk undersøgelse vedrørende dette emne.

Der udbetales kun forskud på eksportrestitutioner, hvis der gives en acceptabel garanti. Denne garanti godkendes, når der er fremlagt relevant dokumentation. I tilfælde af differentierede restitutioner har eksportøren op til 12 måneder til at fremlægge bevis for, at varerne er kommet frem og overgået til fri omsætning i et tredjeland. Sådanne dokumenter kan dog fremlægges op til 18 måneder efter eksportdatoen, men da mistes der 15 % af eksportrestitutionen. Dette tidsrum kan i velbegrundede tilfælde udvides. Eksport til Rusland er på nuværende tidspunkt omfattet af supplerende krav, og eksportørerne har op til to år til at fremlægge de nødvendige beviser for, at varerne er nået frem.

Det er derfor ikke overraskende, at i lande som Danmark ligger Direktoratet for FødevarerErhverv inde med betydelige mængder garantier. Kommissionen slog imidlertid fast, at mængden af ikke-afsluttede garantier havde nået et uacceptabelt niveau. Dette medfører supplerende omkostninger for eksportørerne og mulige risici for EUGFL, hvis inddrivelsen sker sent eller slet ikke.

Under pres fra Kommissionen udarbejdede EUGFL i maj 2000 en handlingsplan for at rette op på efterslæbet på 22 000 sager fra før 1. marts 1999 med garantier på 740 mio. DKK. Den 30. april 2001 var tallet faldet til 2 400 sager med garantier på 99 mio. DKK og den 13. juni 2001 til 70 mio. DKK. Planen er at få efterslæbet fjernet inden udgangen af 2001.

Selv om inddrivelsen af visse beløb er sket senere end nødvendigt, fandt Kommissionen ikke tegn på, at Direktoratet for FødevarerErhverv ikke havde foretaget den i loven fastsatte tilbagesøgning. Kommissionen hilser de foranstaltninger, det danske ministerium allerede har truffet for at løse problemet, velkommen.

Kommissionen vil udføre en efterfølgende revision for at sikre, at direktoratets løfter overholdes, og kontrollere, at problemet endeligt er løst.

Kommissionens svar på punkt 5 v) d.:

Mælkekvoter

Kommissionen har iværksat overtrædelsesprocedurer (pågående) mod Italien (begrundet udtalelse 97/2228) og Spanien (begrundet udtalelse 97/2227) for ukorrekt anvendelse af mælkekvoteordningen og manglende opkrævning af tillægsafgiften. Problemerne i Italien blev påpeget i rapporten fra et italiensk undersøgelsesudvalg. Kommissionen har været omhyggelig og vedholdende i sine bestræbelser og vil fortsætte inddrivelsen, samtidig med at den erkender de forsinkelser, som medlemsstater, regioner og enkeltpersoner har forårsaget, fordi de har udøvet deres ret til at forsvare sig.

Kommissionen er enig i, at mælkekvoteordningen endnu ikke er blevet helt gennemført i Italien, da der fortsat er problemer med opkrævningen af tillægsafgiften. Det er imidlertid nødvendigt at sondre mellem årsagerne til den manglende opkrævning i Italien, der navnlig vedrører sager om afgifter, der er blevet appelleret ved de nationale domstole, ukorrekt kompensation mellem leverancekvoter og kvoter for direkte salg samt yderligere uopkrævede afgifter. Det er de sidste to forhold vedrørende den manglende opkrævning af afgifterne, der er årsagen til, at overtrædelsesproceduren fortsat er i gang (begrundet udtalelse 97/2228). Selv om situationen med hensyn til opkrævning af afgifter fortsat er utilfredsstillende i Italien, erkender Kommissionen dog, at der er sket store forbedringer. Italien har gennemført relativ effektive kontrolforanstaltninger med tilbagevirkende kraft fra markedsføringsåret 1995/1996. Der er dog fortsat et alvorligt problem for så vidt angår den manglende opkrævning af afgiften.

Kommissionen har gjort en stor indsats for at håndhæve betalingen af afgiften. De nuværende retsforordninger sætter Kommissionen i stand til at mindske forskuddene, når afgiften ikke betales inden for tidsfristen. For de fleste medlemsstater er det ikke nødvendigt med en finansiel korrektion eller kun en lille korrektion i beslutningerne om afslutning af regnskaberne. Frem til 1999 var det nødvendigt at mindske forskuddene til fire medlemsstater - Grækenland, Spanien, Italien og Det Forenede Kongerige - og i Det Forenede Kongeriges tilfælde for små beløb, hvilket viser, at ordningen anvendes korrekt i EU.

Der er imidlertid i forbindelse med den nylige ændring af kvotegennemførelsesforordningen blevet foreslået og indført ændringer i kvoteforskrifterne for at øge såvel Kommissionens som medlemsstaternes sanktionsmuligheder (inden for de beføjelser, Kommissionen har i medfør af Rådets forordning nr. 3950/92, der ikke tillader, at andre opkrævede beløb (f.eks. finansielle sanktioner) end tillægsafgiften (og renter for for sen betaling af afgiften) i tilfælde af overskridelse af de nationale kvoter tilføres Fællesskabernes budget. Den nye forordning bliver sandsynligvis vedtaget og offentliggjort i slutningen af juli.

Skummetmælkspulver

Der vil blive set nærmere på alle seriøse påstande om, at skummetmælkspulver er blevet rekombineret til frisk mælk til skade for Fællesskabets budget.

Kommissionens svar på punkt 5 v) e):

Kommissionen kan kun konstatere, at Grækenland er forsinket med oprettelsen af en fortegnelse over vindyrkningsarealer . Det skal dog påpeges, at som følge af de på hinanden efterfølgende forlængelser af tidsfristen, som Rådet har vedtaget, var fristen først den 31.12.2000. Grækenland havde ved fristens udløb den 31.12.2000 ikke gjort særlige fremskridt. Kommissionen finder, at medlemsstaterne har pligt til også efter udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i den forordning, der gjorde Fællesskabets samfinansiering mulig, at etablere en fortegnelse over vindyrkningsarealer, og den er så meget desto mere bekymret over denne forsinkelse, fordi den nævnte fortegnelse udgør det centrale instrument til at få viden om og kontrollere vinfremstillingskapaciteten i forbindelse med den nye reform af vindyrknings- og vinfremstillingssektoren, der blev iværksat i august 2000. Kommissionen er meget bekymret over, at der i Grækenland ikke findes en fortegnelse over vindyrkningsarealer, og den vil træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren.

Det er korrekt, at Kommissionen ikke kunne give det særlige inspektørkorps de stillinger, som Europa-Parlamentet oprindeligt foreslog i 1996 på grundlag af Revisionsrettens bemærkninger. I lyset af antallet af til rådighed stående stillinger og vinsektorens relative betydning i budgetmæssig henseende blev afslutningen af regnskaberne, herunder vinsektorens udgifter, prioriteret. Det var også følgen af Europa-Parlamentets anmodning om at afsætte yderligere 15 stillinger til regnskabsafslutningen generelt (hvilket er sket i de senere år), som også er det særlige inspektørkorps ansvar. De 15 stillinger omfattede en stilling til det særlige inspektørkorps på vinområdet. Det understreges også, at dette korps blev oprettet ved forordning nr. 2048/89 som følge af tilfælde af svig (ikke kun vedrørende finansielle forhold, men også sundhedsmæssige risici), som i alvorlig grad forstyrrede vinsektoren i både 1985 og 1986. I de seneste år har Kommissionen ikke set beviser for særlig store risici for svig i vinsektoren, som skulle kunne begrunde en proportionelt stor tildeling af revisionsmidler til denne sektor.

Med hensyn til oprettelsen af et særlig inspektørkorps i vinsektoren skal det først og fremmest påpeges, at det er regnskabsafslutningsafdelingen, der kontrollerer udgifterne hertil, idet den i forbindelse med sit arbejde og arbejdsprogram foretager undersøgelser, der omfatter opgaver til det særlige inspektørkorps. Fra efteråret 2001 vil der med bistand fra nationale eksperter, hvis medvirken og koordinering er omfattet af arbejdsprogrammet, blive iværksat særlige undersøgelser; Kommissionen vil ikke anmode om yderligere menneskelige ressourcer til dette område, da de begrænsede midler kan anvendes mere effektivt andre steder.

Kommissionens svar på punkt 5 v) f):

Kommissionen er positiv over for dette forslag og vurderer det i lyset af de erfaringer, den har fået de seneste 24 måneder. Resultaterne heraf har ført til, at der fremsættes forslag om ændring af den nuværende forordning. Forligsorganets nye sammensætning blev fastsat ved Kommissionens beslutning med virkning fra 1. august 2001. Af de fem medlemmer tilhørte tre allerede organet som højt kvalificerede eksperter inden for EUGFL-garantisager, og de to nye er højt kvalificerede eksperter inden for finansrevision, hvilket er tilladt i henhold til beslutning 2000/649/EF af 12. oktober 2000. En meddelelse fra Kommissionen vedrørende disse udnævnelser blev offentliggjort i EFT af 17. juli 2001 (2001/C 201/02).

Kommissionen overvejer muligheden for at øge de finansielle korrektioner de steder, hvor der gentagne gange forekommer underskud.

vi) Strukturfondene:

a) henviser til, at medlemsstaterne angav uregelmæssigheder og svig til et beløb af 120,6 mio. EUR, dvs. 0,39 % af budgettet for strukturfondene på 30,6 mia. EUR (forordning (EF) nr. 1681/94 og 1831/94); noterer sig, at af det samlede beløb på 97,3 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som uregelmæssigheder, blev 64 % angivet af Italien og Det Forenede Kongerige, og af det samlede beløb på 23,2 mio. EUR, som medlemsstaterne angav som svig, blev 99 % angivet af Tyskland, Italien og Det Forenede Kongerige

b) påpeger, at ni medlemsstater, nemlig Belgien, Danmark, Frankrig, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige, ikke har angivet tilfælde af svig i forbindelse med strukturfondene

c) tager de store forbedringer til efterretning, som Rådets forordning (EF) nr. 1260/99 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene har medført; regner med, at Kommissionen sørger for en fuldstændig gennemførelse af denne forordning, og især at den vil foretage de nødvendige finansielle korrektioner, når medlemsstaterne er ansvarlige for uregelmæssigheder; opfordrer Kommissionen til i fuldt omfang at anvende proceduren for frigørelse af forpligtelser, jf. ovennævnte forordning; opfordrer Kommissionen til at indføre en regnskabsafslutningsprocedure for strukturfondene.

Kommissionens svar på punkt 5 vi) a), b) og c):

Den 2. marts 2001 udstedte Kommissionen forordning nr. 438 og 448/2001, der indeholder yderligere præcisioner med hensyn til den grundlæggende forordning om forvaltnings- og kontrolsystemerne og finansielle korrektioner. Den er gået i gang med revisionen af medlemsstaternes systemer for at sikre, at de opfylder standarder, der er fastsat i de nye forordninger. I henhold til forordning nr. 448 vil Kommissionen blive holdt orienteret om de finansielle korrektioner, medlemsstaterne foretager, og den er fast besluttet på selv at foretage korrektioner, når det er nødvendigt, særligt i forbindelse med systematiske uregelmæssigheder, og lade dem være baseret på en ekstrapolation eller anvende faste korrektionssatser. Den vedtog samtidig med forordning nr. 438 en række interne retningslinjer for korrektioner ved brug af faste korrektionssatser.

Kommissionen har via strukturfondsudvalgene i god tid forklaret medlemsstaterne, hvorledes bestemmelserne vedrørende frigørelse i år n+2 vil blive gennemført.

Med hensyn til EUGFL, Garantisektionens regnskabsafslutningsprocedure, finder Kommissionen, at de nye forvaltnings- og kontrolsystemer samt forordningerne om finansielle korrektioner sammen med retningslinjerne for de finansielle korrektioner allerede har medført, at de dele af Garantisektionens bestemmelser vedrørende regnskabsafslutningsproceduren, der er forenelige med strukturfondene, er blevet indføjet i strukturfondenes bestemmelser.

Medlemsstaterne er i henhold til de sektorbestemte forordninger forpligtet til at underrette Kommissionen om tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der påvirker Fællesskabets budget. De er endvidere forpligtet til (Amsterdam-traktatens artikel 280) at træffe de samme foranstaltninger for at dæmme op for svig, der påvirker Fællesskabets finansielle interesser, som de træffer for at dæmme op for svig mod deres egne finansielle interesser. Kommissionens tjenestegrene benytter enhver lejlighed til at minde medlemsstaterne om deres forpligtelse til at rapportere herom, navnlig inden for rammerne af Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig, hvis rolle skal øges for at styrke samarbejdet

både mellem medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne og Kommissionen. For så vidt angår de statistiske data vedrørende strukturelle foranstaltninger gik tendensen i 1999 mod en stigning i både antallet af sager om svig og andre uregelmæssigheder og de pågældende beløb. Dette afspejler medlemsstaternes øgede indsats for så vidt angår den formelle underretning. De betydelige forskelle mellem medlemsstaterne for så vidt angår det rapporterede antal sager er slående. Kommissionen anmoder løbende medlemsstaterne om at være mere opmærksom på forskellige former for svig og uregelmæssigheder, så der kan opnås mere ensartede resultater.

Med hensyn til sondringen mellem svig og uregelmæssighed har Kommissionen taget initiativ til at udfylde tomrummet på området i 2001 med dens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Forslaget indeholder dele fra konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser fra 1995, herunder dens artikel 3, der indeholder en definition af svig, og hvad der udgør grov svig. Kommissionen tog initiativ til dette forslag på grundlag af artikel 280 i traktaten om Den Europæiske Union, da det under de nuværende forhold forekom usandsynligt, at alle medlemsstaterne inden for en overskuelig fremtid ville ratificere konventionen og de tilknyttede protokoller, hvilket er en væsentlig forudsætning for, at de anvendes i hele EU. Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2988/95 indeholder en definition af uregelmæssighed.

d) anser udviklingen i de uindfrie forpligtelser (RAL) både i forbindelse med strukturforanstaltninger og TEN-transportprojekter for uacceptabel; kræver, at der forelægges et program, der er afstemt mellem medlemsstaterne og Kommissionen, for afvikling af disse, navnlig for RAL i forbindelse med strukturforanstaltninger fra perioden forud for 1994; kræver, at anmodninger fra medlemsstaterne om en forlængelse af betalingsfristerne afvises.

Kommissionens svar på punkt 5 vi) d):

Strukturforanstaltninger

Hver strukturfond har en handlingsplan for mindskelse af antallet af uindfrie forpligtelser (RAL), der omfatter kontrol med forpligtelser forud for 1994, der skulle være afsluttet ved udgangen af 2001 med undtagelse af igangværende retssager. Hvis der ikke er blevet registreret betalingsordrer fra medlemsstaterne, vil de tilsvarende forpligtelser i overensstemmelse med forordningen blive annulleret.

Antallet af uindfrie forpligtelser i absolutte tal steg i tidsrummet 1994-1999, hvilket afspejler fordoblingen af budgettet i det tidsrum.

De uindfrie fordringer for strukturfondene har i lyset af forandringerne i budgettet stort set være uforandrede de sidste tre år. I slutningen af perioden var forholdet mellem uindfrie fordringer og bevillinger for perioden som følger: 121 % for 1998, 136 % for 1999 og 126 % for 2000, hvilket viser, at der ikke skete betydelige ændringer.

I lyset af disse tal, der vedrører flerårige foranstaltninger på områder i tilknytning til infrastrukturinvesteringer, omstilling og modernisering af produktionssektoren, uddannelse etc., fastholder Kommissionen, at mængden af uindfrie fordringer er normal. Mængden af uindfrie fordringer for EFRU før 1994 var for stor, og der blev derfor gjort en massiv indsats. Som følge heraf er der sket et fald fra ca. 1,7 mia. EUR i 1999 til 674 mio. EUR i juni 2001. Der arbejdes fortsat for at mindske beløbet.

Kommissionen arbejder sammen med medlemsstaterne for at afslutte disse programmer i løbet af 2001. Hensigten med den nye forordning er at afslutte gamle forpligtelser, således at det ændrede retsgrundlag vil medføre et fald i mængden af uindfrie fordringer fremover.

Det tager tid at mindske mængden og afslutte programmerne, selv om der gøres en målrettet indsats. Beslutninger om at gøre en indsats må baseres på solidt støttemateriale og være i overensstemmelse med forordningerne. Det kan føre til retssager, som er tidskrævende, men det kan være nødvendigt for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser.

Transeuropæiske net (TEN)

For at mindske mængden af uindfrie fordringer er der blevet truffet en række foranstaltninger for at styrke forvaltningen af TEN-projekter, f.eks. vil projekter, der ikke er blevet iværksat inden to år, blive annulleret (artikel 10 i den nye forordning nr. 1655/99) om transeuropæiske net.

Selv om mængden af uindfrie fordringer steg fra slutningen af 1999 til slutningen af 2000 (fra 940 mio. EUR til 1 078 mio. EUR) skulle disse foranstaltninger sammen med den øgede operationelle agtpågivenhed medføre et reelt nettofald fra 2001.

vii) opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at følge de støtteberettigelseskræver, der er fastsat i de nye bestemmelser, således at man undgår en gentagelse af de uregelmæssigheder, der fremføres hvert år, og anmoder om at blive holdt informeret om de foranstaltninger, som Kommissionen træffer vedrørende uregelmæssigheder i forbindelse med Den Europæiske Socialfonds aktiviteter i medlemsstaterne, især:

- Nederlandene: Rijnmond-Drechtsteden og Gelderland

- Spanien: Catalonien

- Danmark: Kolding, idet der henvises til, at de nationale myndigheder ikke forelagde denne sag for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig;

Kommissionens svar på punkt 5 vii):

I sit brev til Freddy Blak (0541 af 28. marts 2001) rapporterede Anna Diamantopoulou om Kommissionens personales foranstaltninger i forbindelse med sagerne om Rijnmond-Drechtsteden og Gelderland samt Katalonien.

- *I forbindelse med sagen vedrørende Rijnmond-Drechtsteden og Gelderland afholdt de berørte tjenestegrene i Kommissionen et møde den 22. juni 2001 med de nederlandske myndigheder for at tage stilling til spørgsmålet om tilbagesøgning af de fejlagtigt udbetalte beløb i forbindelse med ESF-bevillinger i Nederlandene. Da den nederlandske social- og arbejdsminister ikke var parat til at acceptere den tilbagebetalingsplan, som Kommissionen fremsatte (dvs. tilbagebetaling af beløb fra 1994-1996 inden sommeren 2001 og beløb fra 1998 og 1999/2000 efter afslutningen af kontrollen) har Kommissionen taget den procedure i anvendelse, der er fastsat i samordningsforordningen (artikel 24 i forordning (EF) nr. 4253/88: Nedsættelse, suspension og ophævelse af støtten. Kommissionen orienterede de nederlandske myndigheder herom på mødet.*

- *I sagen vedrørende Katalonien har der siden december 2000 været iværksat en artikel 24-procedure med henblik på at suspendere alle de ESF-midler, der er afsat til de to berørte bygherrer.*
- *Danmark: Kolding - Kravet om at rapportere uregelmæssigheder til OLAF blev drøftet på det årlige koordineringsmøde mellem de danske kontrolorganer den 21. februar 2001. De danske myndigheder sendte følgelig en formel rapport til OLAF den 19. juli 2001. De danske politimyndigheder undersøger stadig sagen. Kommissionen følger sagen tæt, og der vil ikke ske yderligere udbetalinger til dette projekt, før resultatet af retssagen i Danmark foreligger.*

viii) opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til at give deres nationale revisionsinstanser fuld beføjelse til at revidere anvendelsen af EU-midlerne helt ned til den endelige modtager; glæder sig over rapporterne fra den hollandske revisionsinstans, som har ført til, at den hollandske regering har truffet foranstaltninger

xi) noterer sig, at Revisionsretten, da den undersøgte transaktionerne med henblik på udarbejdelsen af revisionserklæringen, fastslog uretmæssige betalinger til en værdi af 418 mio. EUR; opfordrer Kommissionen til at tilbagesøge midler, der er udbetalt uberettiget til medlemsstaterne, og til at foreslå en forenkling af overtrædelsesproceduren, som tillader medlemsstaten at betale et fast beløb eller en bøde efter en dom fra Domstolen, hvis Kommissionen mener, at den pågældende medlemsstat ikke har opfyldt en forpligtelse i henhold til traktaten (artikel 228).

Kommissionens svar på punkt 5 ix):

Påvisning af uregelmæssigheder og inddrivelse af midler sker ved hjælp af særlige og hensigtsmæssige retsfor skrifter i de aktivitetssektorer, Kommissionen er involveret i. Nedenfor følger nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i forskellige sektorer:

Landbrug: Garanti - Kommissionen tager hensyn til resultaterne af revisionserklæringen i EUGFL, Garantisektionens regnskabsafslutning. Med hensyn til EUGFL - Garantisektionen - alle sager i forbindelse med revisionserklæringen er blevet kontrolleret, og tilbagesøgningen er i gang, eller de fejlagtigt udbetalte beløb er blevet tilbagebetalt, og i særlig grove tilfælde har Kommissionen iværksat overtrædelsesprocedurer mod de pågældende medlemsstater.

Regionaludvikling: For så vidt angår Den Europæiske Regionaludviklingsfond følger Kommissionens tjenestegrene op på alle tilfælde af substansfejl i forbindelse med udbetalinger, som Revisionsretten afslørede. Der er stadig yderligere undersøgelser i gang i medlemsstaterne i forbindelse med nogle af sagerne. Disse vil sætte Kommissionen i stand til enten at indsamle beviser for, at de nødvendige korrektioner for de fejl, som medlemsstaterne har accepteret, er blevet foretaget, eller at nå frem til en endelig konklusion i andre sager.

Ikke alle tilfælde af fejl, som Revisionsretten har afsløret, vil medføre modtagelse af midler fra medlemsstaterne for de udbetalte beløb. Hvis f.eks. et program, i forbindelse med hvilket der er blevet afsløret en fejl, ikke er afsluttet, kan der være tale om at udligne nye støtteberettigede udgifter mod ikke-støtteberettigede.

De tjenestegrene i Kommissionen, der er ansvarlige for beskæftigelsesaktiviteter, forestår en tæt opfølgning af alle substansfejl, som Revisionsretten har afsløret i revisionserklæringen for regnskabsåret 1999. Alle disse fejl er blevet rapporteret til de pågældende medlemsstater, der skal træffe passende foranstaltninger. Da 1999 var det sidste år i programmeringsperioden 1994-1999, vil de fleste af fejlene blive rettet inden for rammerne af regnskabsafslutningen i forbindelse med de operationelle programmer (2001-2002). De endelige anmodninger om udbetaling vil blive tilpasset for at tage hensyn til Revisionsrettens bemærkninger, og når det er muligt, vil der blive udstedt indtægtsordrer.

Det fastsættes endvidere i Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net, at medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at tilbagesøge midler, der er gået tabt som følge af uregelmæssigheder, herunder renter af for sent foretagne tilbagebetalinger, i overensstemmelse med de af Kommissionen fastsatte regler. Kommissionens tjenestemænd eller andre ansatte kan udføre kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, i forbindelse med projekter, der er finansieret i medfør af denne forordning, og kan undersøge kontrolsystemerne og de foranstaltninger, de nationale myndigheder har truffet for at informere Kommissionen herom.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at kontrollere, om anmodningerne om udbetaling er korrekte. Kommissionens tjenestemænd eller andre ansatte kan deltage i denne kontrol og skal gøre det, hvis den pågældende medlemsstat anmoder herom.

Der blev afsløret to udbetalingsfejl i forbindelse med administrationen. I det første tilfælde var der en forskel på 75,50 EUR mellem det opgivne beløb og det korrekte beløb. Beløbet blev ikke tilbagesøgt, da det blev vurderet, at artikel 85 i vedtægten ikke fandt anvendelse. I det andet tilfælde var der en forskel på 3 055,32 EUR, og der blev udarbejdet to indtægtsordrer. Den pågældende person tilbagebetaler beløbet i afdrag. Den 27. juni 2001 var det udestående beløb på 1 444,01 EUR. Kommissionen fortsætter sin indsats for at inddrive det resterende beløb.

På fiskeriområdet blev der afsløret en udbetalingsfejl på 24 191,87 EUR. De græske myndigheder undlod i deres anmodning om tilbagebetaling af udgifter i forbindelse med søovervågning at oplyse Kommissionen om de beløb, der var fratrukket i form af bøder eller renter for for sen betaling. Endvidere fratrak de 0,10 % fra visse udbetalinger for at finansiere udviklingsministeriets driftsomkostninger. I forbindelse med de foreløbige kontakter med Kommissionens tjenestegrene vedrørende denne sag modsatte de græske myndigheder sig ikke, at de pågældende beløb blev fratrukket fremtidige udbetalinger. Den 8. september 2000 sendte Kommissionen et brev til de græske myndigheder, hvori den gjorde opmærksom på sin holdning til spørgsmålet, som er den samme som Revisionsrettens. Da de græske myndigheder ikke reagerede på brevet til trods for en række påmindelser, blev der den 14. marts 2001 udstedt en indtægtsordre. Under et kontrolbesøg på stedet i juli 2001 fik Kommissionens tjenestemænd oplyst, at som følge af en forkert oversættelse af anmodningen om tilbagebetaling mente de græske myndigheder ikke, at de skulle tilbagebetale noget. Kommissionen fastholdt, at beløbet skulle tilbagebetales.

En forenkling af overtrædelsesproceduren ville kræve en traktatændring. Domstolen har fremhævet den store skønsmargen, Kommissionen nyder godt af for så vidt angår iværksættelsen af overtrædelsesprocedurer i henhold til traktatens artikel 228, og Kommissionen anvender andre specialiserede og effektive procedurer for at tilbagesøge midler, når der forekommer tilfælde af betydelige udgifter i medlemsstaterne (EUGFL og strukturfondene). Kommissionen mener derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er noget presserende behov for at ændre proceduren.

3.5. Revisionsretten

6. (Revisionsretten)

3.6. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

7. understreger, at det er presserende nødvendigt at få klarlagt OLAF's informationspolitik, således at der på en klar og afbalanceret måde kan tages hensyn til tre krav, som i visse henseender er modstridende:

i) et krav om gennemskuelse over for dechargemyndigheden

ii) et krav om fortrolighed i forbindelse med visse oplysninger, som kan skade legitime materielle eller juridiske interesser

iii) et krav om overholdelse af princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, og af anklagede fysiske eller juridiske personers ret til forsvar.

Kommissionens svar på punkt 7:

OLAF er fortsat fuldt forpligtet til i overensstemmelse med gældende retsfor skrifter at tilvejebringe oplysninger til Europa-Parlamentet om tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der påvirker Fællesskabets finansielle interesser. I lyset af behovet for dels at overholde princippet om fortrolighed, således at igangværende undersøgelser eller forsvarets berettigede krav ikke skades, dels at informere Europa-Parlamentet for at sætte det i stand til at udføre sine dechargeforpligtelser har OLAF taget initiativ til at udarbejde et udkast til kommunikationspolitik i forbindelse med tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der påvirker Fællesskabets finansielle interesser, der tager sigte på at opfylde disse forskellige mål. Udkastet drøftes på nuværende tidspunkt i de relevante tjenestegrene i Kommissionen og er blevet forelagt Overvågningsudvalget for OLAF, der skal afgive udtalelse.

8. mener i den forbindelse, at det er absolut nødvendigt at fortsætte drøftelserne mellem OLAF og Parlamentets ansvarlige udvalg, Budgetkontroludvalget, således at man ved en fælles aftale kan få fastlagt præcise, afbalancerede og bindende regler på dette område; ser frem til under passende fortrolighedsbetingelser som fastsat i forretningsordenens bilag VII fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig at modtage de endelige interne og eksterne rapporter om undersøgelser af programmer eller organisationer, som falder ind under

følgende generaldirektoraters ansvar; opfordrer Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til at oplyse, hvornår påstanden blev modtaget, de samlede udgifter, de væsentligste problemer samt henstillinger til Kommissionen og /eller andre parter:

Generaldirektoratet for Landbrug	Ulovlig handel med smørprodukter
Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser	Kommissionsdelegationer, herunder Washington IRELA (Instituttet for Forbindelserne mellem Europa og Latinamerika) ACEAL (Sammenslutningen for Samararbejdet mellem Europa og Latinamerika)
Kontoret for Humanitær Bistand:	ECHO FLIGHT - Afrika Internationalt Røde Kors - tidligere Jugoslavien
Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggender	Det Europæiske Migrantforum
Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold	Den Europæiske Socialfond i Nederlandene, Spanien og Danmark
Generaldirektoratet for Personale og Administration	Berlaymont-Bygningen

Kommissionens svar på punkt 8:

OLAF er enig i, at der er behov for præcise regler for informeringen af Europa-Parlamentet i tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der påvirker Fællesskabets økonomiske interesser. For så vidt angår de specifikke sager, der er blevet nævnt, er den nuværende situation som følger:

SMØR

Sagen om det forfalskede smør er kompleks og involverer kriminelle organisationer og vedrører flere medlemsstater. Undersøgelserne fortsætter. De franske myndigheder har under medvirken af OLAF's kontrollører og Kommissionens personale afsluttet bevisoptagelsen i Italien med henblik på på grundlag af de foreliggende oplysninger om arten af det forfalskede smør og med hensyn til slutproduktets destination at fastslå, om der forelå en risiko for folkesundheden. De aktører, der erhvervede det færdige produkt, er ved at iværksætte tilbagesøgning af beløbene. Sortliste-forordningen er blevet anvendt på nogle af disse økonomiske aktører.

WASHINGTON

OLAF er ved at genbehandle Kommissionens interne rapport om delegationen i Washington, efter at Kommissionen genfremlagde den rapport, Kommissionens tjenestegrene fremlagde i august. I lyset af rapportens konklusioner er det imidlertid ikke sandsynligt, at OLAF vil iværksætte en undersøgelse.

IRELA

OLAF undersøger stadig IRELA-sagen. I lyset af sagens kompleksitet og behovet for at høre et betydeligt antal personer forventes det ikke, at sagen vil være afsluttet før om yderligere 2-3 måneder.

ACEAL

OLAF fortsætter undersøgelse af ACEAL.

ECHO FLIGHT

OLAF's undersøgelse af ECHO FLIGHT er blevet afsluttet for nylig. Der er ikke blevet fundet tegn på svig, og følgelig er sagen blevet afsluttet.

DET EUROPÆISKE MIGRANTFORUM

OLAF har færdiggjort undersøgelsen af Det Europæiske Migrantforum, og der er blevet sendt et dossier til de belgiske retsmyndigheder.

ESF

OLAF følger udviklingen for så vidt angår Den Europæiske Socialfond i Nederlandene på tæt hold og er rede til om nødvendigt at yde bistand til de nederlandske retsmyndigheder.

BERLAYMONT

Arbejdet med Berlaymont-sagen fortsætter. Det er en kompleks sag, der omfatter mange ansvarsniveauer. OLAF vil rapportere om resultaterne af undersøgelsen.

3.7. Kommissionen

9. forventer, at Kommissionen aflægger beretning om udviklingen i de sager, der behandles nedenfor, især med henblik på at afhjælpe underliggende systemsvagheder, som disse sager bringer frem i lyset:

i) Tilbagevirkende kraft og proportionalitet - Flécharde-sagen

a) minder om, at det franske selskab Flécharde i 1991 påtog sig at transportere 6 750 t irsk smør til det tidligere Sovjetunionen mod udstedelse af en garanti på 17 617 500 ECU; understreger, at et fælles undersøgelsespanel fra GD VI og de irske myndigheder, der rejste til Polen i maj 1992, konkluderede, at transaktionen "lige fra starten var tilrettelagt som bedrageri"

- bemærker, at Kommissionen den 22.07.93 vedtog forordning (EØF) nr. 1938/1993, hvorefter garantien ville blive reduceret til 6 277 500 ECU og anvendt med tilbagevirkende kraft på Flécharde

- forstår, at der på et møde den 7. januar 1994 under forsæde af kommissionsformandens vicekabinetschef og med deltagelse af finansinspektøren, generaldirektøren for Juridisk Tjeneste og direktøren for EUGFL blev truffet afgørelse om at reducere garantien til 3 003 750 ECU

- understreger, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, Juridisk Tjeneste i Parlamentet, Revisionsretten og Den Uafhængige Ekspertgruppe har sat spørgsmålstegn ved retsgrundlaget for Kommissionens beslutning om at reducere bøden til 3 003 750 ECU

b) beklager, at Kommissionen har truffet en ad hoc-beslutning:

- uden behørigt retsgrundlag

- uden at gennemføre en behørig undersøgelse af sagen

- uden at indrage Kommissionen som kollegium eller det ansvarlige medlem på et møde mellem højtstående tjenestemænd, hvortil protokollen er forsvundet.

c) glæder sig dog over, at Kommissionen:

- for første gang over for Parlamentet har erkendt, at håndteringen af Flécharde-sagen har været kritisabel

- har erkendt, at der burde have været gennemført en grundigere undersøgelse

- har indset omfanget af de problemer, denne sag belyser

d) opfordrer Kommissionen til:

- klart og utvetydigt at tilkendegive, at den ikke ville behandle en tilsvarende sag på samme måde i dag

- som lovet inden november 2001 at forelægge retningslinjer for anvendelsen af proportionalitetsprincippet

- at sikre, at Kommissionen som kollegium træffer en formel afgørelse i sager vedrørende proportionalitet i forbindelse med eftergivelse af gæld over 1 mio. EUR eller 100 000 EUR, såfremt det drejer sig om en reduktion på mere end 25 %.

Kommissionens svar på punkt 9 i):

På plenarmødet i april 2001 fremkom Michael Schreyer med en klar og entydig udtalelse om denne sag. Der er blevet nedsat en arbejdsgruppe som svar på Europa-Parlamentets anmodning til Kommissionen om at afstikke retningslinjer for anvendelsen af proportionalitetsprincippet. Det er planen, at Kommissionen vedtager en meddelelse om vedtagelsen af disse retningslinjer. Kommissionen vil således inden længe fastlægge et regelsæt, der sikrer en gennemsigtig beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, når fordringer eftergives på grund af deres forholdsmæssige størrelse.

ii) Hør

undrer sig over, at de kompetente spanske myndigheder traf utilstrækkelige foranstaltninger, selv om Kommissionen (Finanskontrollen og Generaldirektoratet for Landbrug) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig fremførte, at der var mangler i forbindelse med kontrolsystemerne; anmoder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig om at undersøge tilsvarende tilfælde af uregelmæssigheder i hørsektoren i andre medlemsstater; anmoder Budgetkontroludvalget om fortsat at overvåge udviklingen i disse sager; forventer, at Kommissionen anvender strenge finansielle korrektioner på Spanien og andre medlemsstater i

forbindelse med afslutningen af regnskaberne; forventer, at Kommissionen gennemfører passende sanktioner for både visse hørproducenters og visse forarbejdningsevirkomheders overtrædelse af EU-lovgivningen;

Kommissionens svar på punkt 9 ii):

På grundlag af de endelige resultater af OLAF's igangværende undersøgelse og de undersøgelser, de relevante myndigheder i Spanien har iværksat, vil Kommissionen beregne, hvilken del af udgifterne under denne ordning der vil blive udelukket fra fællesskabsfinansiering. I den forbindelse er Kommissionen på nuværende tidspunkt inden for rammerne af Fællesskabets forordninger ved at undersøge, hvilke finansielle følger dette i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren kan få for de pågældende medlemsstater. Der er blevet afholdt et bilateralt møde mellem Kommissionens tjenestegrene, OLAF og de spanske myndigheder. Der er ved at blive udarbejdet en beslutning om korrektion. De spanske myndigheder er pr. brev blevet informeret om, at alle udgifter i forbindelse med hør fra regnskabsåret 1996 og til og med 2000 vil blive taget op til overvejelse.

Rapporten om OLAF's undersøgelse i hørsektoren, for så vidt den vedrørte Spanien, er allerede blevet sendt til Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg. Yderligere undersøgelser af hørsektoren i andre medlemsstater i Nord- og Sydeuropa fortsætter.

iii) Svig i forbindelse med mejeriprodukter

henviser til, at det er foruroliget over indberetninger af svigagtige handlinger i forbindelse med 35 200 t smør organiseret af et multinationalt forbrydersyndikat; minder om, at Fællesskabet har udbetalt støtte for noget, der lovstridigt blev betegnet som smør; tilskynder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig til fortsat at koordinere kontrollen i en række medlemsstater, herunder Italien, Frankrig og Belgien; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med afslutningen af regnskaberne at anvende den maksimale finansielle korrektion, når resultatet af Kontorets undersøgelser er afsluttet;

Kommissionens svar på punkt 9 iii):

OLAF forestår fortsat koordineringen af de igangværende undersøgelser vedrørende mistænkelige uregelmæssigheder i forbindelse med forfalskede smørprodukter (jf. svaret på punkt 8). De finansielle korrektioner vil om fornødent blive medtaget i en beslutning om regnskabsafslutning, der baseres på resultaterne af de nationale retlige undersøgelser, som OLAF bistår, og vil blive udformet i overensstemmelse med den formelle procedure i artikel 4 (forpligtelser for medlemsstaternes betalingsorganer) i forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik.

iv) Udvidelsen

a) beklager, hvad angår støtten til den offentlige administration, den manglende strategi, den alt for generelle definition af målsætningerne og den kendsgerning, at ansøgerlandene ikke synes at evne effektivt at gennemføre, forvalte og kontrollere programmerne til forberedelse

af tiltrædelsen; glæder sig imidlertid over forbedringer i forbindelse med programmerne for venskabsbyer

b) beklager, hvad angår Phare-programmet, at finansielle afgørelser er koncentreret ved årets udgang; konstaterer, at Kommissionen har været nødt til at foretage betalinger for sent, fordi tillægs- og ændringsbudgetter blev vedtaget ved årets udgang; er bekymret for de finansielle konsekvenser, dette kan få for de endelige målgrupper for programmerne eller projekterne; forventer, at vedtagelsen af nye retningslinjer vil forbedre udbudsproceduren

c) opfordrer Kommissionen til at sikre, at samtlige ansøgerlande før tiltrædelsen har indført et egentligt kontrolsystem på områder med delt forvaltning af EU-midler.

Kommissionens svar på punkt 9 iv):

a) Som understreget i Phare-revisionen deler Kommissionen Europa-Parlamentets bekymring for så vidt angår ansøgerlandenes evner til effektivt at udnytte EU's bistand og de heraf følgende problemer. Det er kun ansøgerlandene selv, der på tilfredsstillende vis kan tage fat på dette problem. Kommissionen vil bistå dem hermed ved for det første at skabe øget bevidsthed om problemet (navnlig gennem regelmæssige rapporter og tiltrædelsesparterskaber) og for det andet ved at yde landene bistand til at tage fat på problemet. Dette vil blive prioriteret højt i forbindelse med Phare.

b) De nationale Phare-programmer i et givet år anvendes til at tage fat på de svagheder, der er blevet indkredset i de regelmæssige rapporter, som først færdiggøres mod slutningen af det foregående år. Det tager typisk seks måneder at udforme et nationalt Phare-program. Programmet består af projekter i mange sektorer. Kun fuldt udviklede projekter accepteres, og det er den hastighed, hvormed det langsomste projekt gennemføres, der er afgørende for, hvor lang tid det tager at udvikle programmet. Det tager yderligere fire måneder at få programmet gennem alle godkendelsesprocedurerne (høring på tværs af tjenestegrenene, oversættelse, godkendelse i forvaltningskomitéen, Kommissionens beslutning, budgetforpligtelse og underskrivelse af finansieringsaftalen). I 2002 vil Kommissionen opdele landenes nationale programmer, således at projekter vedrørende etablering af institutioner og tilknyttede investeringer, der er parate, kan gennemføres hurtigere. Dette vil medføre indgåelse af forpligtelser for en betydelig del af budgettet i første halvdel af året.

Under forudsætning af at der er tilstrækkelige betalingsbevillinger til rådighed, forventer Kommissionen nu, at udbetalingstidspunkterne i forbindelse med Phare-programmet overholdes.

c) Kommissionen arbejder tæt sammen med ansøgerlandene for at bistå dem med at indføre "udvidet decentralisering" i forbindelse med førtiltrædelsesstøtte, hvorved Kommissionen giver afkald på retten til forudgående kontrol af landenes udbudsaktiviteter og indgåelse af kontrakter og udelukkende baserer sig på efterfølgende kontrol. Dette kan kun ske på grundlag af en tilbundsgående analyse af ansøgerlandenes nuværende finansielle forvaltning og kontrolsystemer. Kommissionen ønsker så vidt muligt at gøre disse systemer operationelle inden tiltrædelsen for at sikre, at de fungerer efter hensigten.

v) Fødevarerbistand til Rusland

betvivler nytten af programmet for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation og sætter spørgsmålstegn ved, om de fastsatte mål er blevet nået; beklager, at Kommissionen ikke har kunnet sætte sig igennem over for de russiske forbundsmyndigheder; forventer, at Kommissionen fremsender sin endelige revisionsrapport til Europa-Parlamentet inden udgangen af 2001.

Kommissionens svar på punkt 9 v):

Kommissionen gjorde alt for under svære forhold at sikre, at programmet som besluttet af Rådet blev vellykket, og at hovedformålet, nemlig at sikre en effektiv fødevarerhjælp til Rusland, blev nået. Der opstod bl.a. problemer med kontrollen af distributionen af fødevarerne i Rusland gennem russiske organisationer. Kommissionen standsede programmet i december 1999. Europa-Parlamentet vil blive orienteret om resultaterne af revisionen, når disse foreligger.

vi) Nuklear sikkerhed

tilskynder Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser

a) i forbindelse med de foranstaltninger, der gennemføres af Den Europæiske Union på området for nuklear sikkerhed i Central- og Østeuropa og i de nye uafhængige stater, i forbindelse med forbedring af forvaltningen af denne støtte som led i reformprocessen, navnlig som bebudet i dokumentet af 12. maj 2000 om "eksternalisering af forvaltningen af fællesskabsprogrammer" fra Planlægnings- og Samordningsgruppen om Eksternalisering, og

b) i forbindelse med omdirigering af midler gennem oprettelse af en selvstændig budgetpost med henblik på et styrket samarbejde inden for nuklear sikkerhed for Tacis-landene.

Kommissionens svar på punkt 9 vi):

a) Kommissionen fortsætter med at forbedre forvaltningen af bistanden til tredjelande, herunder bistand til at øge den nukleare sikkerhed.

b) Den 6. september 2000 besluttede Kommissionen at omlægge ansvaret for programmerne om nuklear sikkerhed til støtte for de central- og østeuropæiske lande og De Nye Uafhængige Stater. Denne beslutning skabte større klarhed omkring ansvaret herfor og mindskede i forbindelse med Phare førtiltrædelsesstøtten, navnlig antallet af mellemlid mellem de forskellige aktører i Kommissionen.

For så vidt angår PHARE-finansieringsordningen fik et direktorat i Kommissionen ansvaret over hele projektets forløb. Direktoratet oprettede som følge heraf en taskforce for nuklear sikkerhed, der skulle tage sig af såvel politiske spørgsmål vedrørende nuklear sikkerhed i forbindelse med udvidelsen som leveringen af den bistand, der blev finansieret via Phare-programmet. Taskforcen blev operationel i første halvdel af 2001. Det pågældende direktorat støttes af transportdirektoratet, som er den tjeneste, der har ansvaret for spørgsmål om nuklear sikkerhed. Koncentreringen af ansvaret i Generaldirektoratet for Udvidelsen, der har ansvaret for tiltrædelsesprocessen, sætter dette i stand til at kombinere den finansielle bistand med førtiltrædelsesdialogen med ansøgerlandene og bidrager således til at koncentrere Kommissionens indsats for at forbedre den nukleare sikkerhed i ansøgerlandene. Samtidig er inddragelsen af EU's delegationer i ansøgerlandene og deres rapportering til hovedkvarteret blevet yderligere strømlinet for at øge virkningerne af Kommissionens aktiviteter.

Kommissionen har som en yderligere foranstaltning for at forbedre forvaltningen af bistand på området vedtaget nye regler for kontrakter på området nuklear sikkerhed (se bilaget til meddelelse KOM(2000) 493 endelig for yderligere oplysninger). Disse regler skal føre til, at programmets mål i højere grad nås.

Allerede i budgettet for 2001 blev der oprettet en særlig post B7-524 "Bistand på det nukleare område" med anmærkningen "pro memoria". Midlerne til den nukleare sektor vil blive skaffet via overførsel af bevillinger. I det foreløbige budgetforslag foreslog Kommissionen at afsætte 85 mio. EUR til at styrke samarbejdet i den nukleare sektor i Tacis-landene. Der er endvidere på budgetpost B7-525 "Fonden for indkapsling af Tjernobyl-reaktoren" blevet fremsat forslag om 25 mio. EUR.

vii) "Screening" af delegationerne

a) beklager, at tildelingen af personale og ressourcer til Kommissionens delegationer ikke altid er i overensstemmelse med Unionens nuværende politiske prioriteringer eller den bistand, der udbetales; påpeger, at der er en ulige fordeling af ressourcer, idet f.eks. delegationen til Mali, som er ansvarlig for et årligt budget på 152 mio. EUR, har seks ansatte, mens Barbados, som har et ubetydeligt støttebudget, også har seks ansatte; noterer sig, at der ingen delegationer er i nøgleregioner som Singapore og Malaysia eller i nogen af Golfstaterne

b) noterer sig, at som følge af de goder, der følger af tjenestemandsvedtægtens bilag X, er de gennemsnitlige udgifter til en tjenestemand, der gør tjeneste i et tredjeland, 270 000 EUR det første år og 207 000 EUR de følgende år sammenlignet med de gennemsnitlige udgifter til tjenestemænd i Bruxelles eller Luxembourg på 120 000 EUR; noterer sig, at udgifterne til en lokalt ansat udstationeret er en tredjedel af udgifterne til en tjenestemand; opfordrer Kommissionen til at fortsætte det omstrukturingsprogram, der blev iværksat i 1996 med etablering af regionale delegationer; bemærker, at der siden 1996 er omplaceret 70 vedtægtsstillinger mellem delegationerne og 50 stillinger fra hovedkvarteret til delegationerne; er af den opfattelse, at en række tjenestemandstillinger i AVS-lande udmærket kan erstattes af lokalt ansatte udstationerede

c) anmoder om, at det klart præciseres, hvilke funktioner der skal udføres af de forskellige kategorier af ansatte; mener, at der bør anlægges en sammenhængende strategi for forholdet mellem antallet af tjenestemænd og antallet af ansatte på stedet; anmoder om et forslag til, hvordan man kan forenkle forvaltningen af hjælpeansatte, midlertidigt ansatte og fastansatte, således at man undgår, at der anvendes forskellige standarder.

Kommissionens svar på punkt 9 vii):

a) Med hensyn til den rapporterede ujævne fordeling af ressourcerne på delegationerne har Kommissionen for nylig truffet beslutning (KOM(2001) 381 af 3.7.2001) om omfordeling af ressourcerne i Delegationstjenesten, herunder åbning af nye delegationer og strømlining af andre. For så vidt angår tildelingen af ressourcer til Kommissionens delegation på Barbados skal det understreges, at denne delegation har en række regionale ansvarsområder, der dækker 13 lande. Med hensyn til Europa-Parlamentets ønske om, at omfordelingsprogrammet fortsætter, er dette spørgsmål blevet behandlet i en nylig meddelelse fra Delegationstjenesten.

b) Muligheden for at erstatte tjenestemænd med lokalt ansatte udstationerede er et af de redskaber, Kommissionen anvender, under forudsætning af at jobprofilen gør dette muligt.

c) Europa-Parlamentets anmodning om en klar definition af de pligter, der skal pålægges alle personalekategorier, behandles i det igangværende administrative reformprogram. For så vidt angår forholdet mellem antallet af tjenestemænd og lokalt ansatte udgør den omfordeling af tjenestemænd, der blev iværksat i 1996, en afbalancering af den art. Denne proces fortsætter. Med hensyn til Europa-Parlamentets indkaldelse af forslag til, hvorledes personaleforvaltningen kan forenkles for at undgå at anvende forskellige standarder, afhænger de forskellige ansættelsesmønstre i Delegationstjenesten af de forskellige aspekter af delegationernes "mission statement" (midlertidige eller vedvarende opgaver). Det administrative reformprogram omfatter en revision af de retlige rammer for ikke-fastansatte (hjælpeansatte, udstationerede nationale eksperter). Bilag X i vedtægten giver ikke mulighed for at anvende hjælpeansatte eller midlertidigt ansatte i tredjelande.

viii) Delegationen i Sarajevo

glæder sig over, at Kommissionen på Parlamentets initiativ har givet større beføjelser til Sarajevo-delegationen, som nu fremstår som en model for andre kontorer;

ix) Delegationen i Jerusalem

a) glæder sig over, at yderligere 23 delegationer har fået et direkte finansielt ansvar, herunder delegationen i Jerusalem; noterer sig, at skønt bistanden til Palæstina beløber sig til 132 mio. EUR, var Jerusalem-kontoret i 1999 stort set besat med 2 A-tjenestemænd, 1 B-tjenestemand og 1 C-tjenestemand; opfordrer Kommissionen til i betragtning af de nye opgaver at øge antallet af ansatte i Jerusalem ud over det faste loft for tjenestemænd og eksperter, som de israelske myndigheder har fastsat, ved at indlede forhandlinger med Israel, således som delegationen selv allerede foreslog i 1999

b) understreger betydningen af EU's bistand inden for rammerne af Mellemøstfredsprocessen; understreger, at det både i den uafhængige, eksterne evaluering og i Revisionsrettens særberetning nr. 19/2000 blev bemærket, at bistandens positive virkning blev mindsket af en række faktorer, herunder en opsplitning af ansvaret, manglen på præstationsindikatorer og utilstrækkelig koordinering med andre donorlande; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af reformen af den eksterne bistand, der blev iværksat den 16. maj 2000, at udarbejde en handlingsplan på baggrund af evalueringen og aflægge beretning om udviklingen, første gang efter et halvt år og derefter mindst en gang om året

c) fastslår, at EU som den største donor til Den Palæstinensiske Myndighed bør være opmærksom på, at støtten tjener til fred og forsoning; mener, at Kommissionen bør drage omsorg for, at den uddannelsesstøtte, den tilbyder i Palæstina, hverken direkte eller indirekte finansierer manifestationer af racehad, men at dens ønske om at spille en rolle i fredsprocessen tværtimod er med til at befordre fred og forsoning hos de unge i et område, hvor befolkningen alt for længe har været underkastet terror.

Kommissionens svar på punkt 9 xi):

a) De israelske myndigheder gav i juni 2001 Kommissionen grønt lys til at øge personalet med op til 8 personer. Herefter vil Kommissionens repræsentation i Jerusalem få ekstra personale som en del af decentraliseringen fra Bruxelles af den finansielle kontrol, der vil ske i 2002; den nøjagtige tidsplan vil afhænge af sikkerhedssituationen.

b) Reformene af forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande har til formål at sikre større effektivitet og omfatter en række foranstaltninger med henblik på at sikre en tydeligere fastlæggelse af ansvaret for projekter ved at samle ansvaret for dem i deres levetid et sted og gennem uddelegering til delegationerne og at forbedre kvaliteten af forberedelsen af og kontrollen med projekter gennem bedre anvendelse af resultatindikatorer. I januar blev der truffet foranstaltninger til at forbedre koordineringen, som hver medlemsstat forventes at have orienteret sine repræsentanter i marken om (alle Kommissionens delegationer er blevet orienteret). Der er ved at blive udarbejdet en situationsrapport vedrørende gennemførelsen af handlingsplanen.

c) Det er dokumenteret, at hele EU og navnlig Kommissionen arbejder for at fremme fred, tolerance og menneskerettigheder i hele Mellemøsten. I 1999-2000 bevilgede Kommissionen 50 mio. EUR til fredsskabende programmer, der fremmer skabelsen af fred gennem fælles projekter og bevidstgørelseskampagner. Blandt disse projekter var "Democracy Education for Youths" og "Peace Education - Curriculum Enrichment". Sidstnævnte indeholder en række retningslinjer og udkast til undervisningsplaner med henblik på en fælles indsats på undervisningsområdet, som er med til at indpode fredsprocessens værdier.

Spørgsmålet om støtte til palæstinenserne uddannelse er blevet rejst ved adskillige lejligheder. Kommissionen finder det beklageligt, at der i nogle skoler på Vestbredden og i Gaza stadig anvendes lærebøger med budskaber om racehad, og den støtter fuldt og helt de palæstinensiske myndigheders initiativer i 2000 med henblik på at fjerne disse lærebøger fra undervisningen.

Europa-Kommissionen finansierer hverken direkte eller indirekte fremstillingen og distributionen af skolebøger i de palæstinensiske områder. Ingen af Kommissionens projekter med henblik på at støtte de palæstinensiske myndigheder omfatter fremstilling eller distribution af lærebøger.

x) Repræsentationen i Stockholm

beklager, for så vidt angår Kommissionens behandling af sagen i forbindelse med kontoret i Stockholm, den manglende åbenhed over for dechargemyndigheden, forsinkelser i disciplinærsagen vedrørende involverede tjenestemænd og den manglende undersøgelse af andre kontorer for lignende sager

a) bemærker, at Kommissionens revision af Stockholm-kontoret i marts 1999 tilsyneladende ikke viste problemer, selv om påstande i november 1999 efter presseforlydender om dårlig forvaltning til dels viste sig at være korrekte; henstiller til Kommissionen at forbedre kvaliteten af revisioner; beklager de proceduremæssige forsinkelser og understreger, at Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig ganske vist anbefalede indledningen af disciplinære procedurer i maj 2000, men at tre disciplinærsager først fremsendtes til

disciplinærudvalget i marts 2001; forventer, at de disciplinære procedurer gennemføres konsekvent, professionelt og fair

b) opfordrer Kommissionen til at oplyse Parlamentet om, hvilke regler der gælder for tjenestemænd, der er genstand for en undersøgelse, og hvordan de skal anvendes

c) glæder sig over, at der er blevet gennemført undersøgelser i Kommissionens repræsentationer i Helsinki, Wien, Madrid og Barcelona; opfordrer Kommissionen til at tage initiativ til forebyggende kontrolforanstaltninger i alle øvrige repræsentationer og underrette Parlamentet om resultaterne.

Kommissionens svar på punkt 9 x):

a) Revisionsundersøgelserne har ikke til formål at indkredse svigagtig praksis, men at sikre, at reglerne følges, og at den reviderede struktur fungerer optimalt. Finansielle uregelmæssigheder, der indkredses i forbindelse med revisionen, er normalt ikke svigagtige; tilfælde af mistanke om svig, som afsløres på denne måde, vil dog altid blive overgivet til OLAF.

Disciplinærsagerne vedrørende nogle af de lokalansatte på Kommissionens repræsentation i Sverige blev gennemført med behørig omhu og i fuld overensstemmelse med kravene i svensk lov. Beslutningerne blev truffet af den myndighed, der har beføjelse til at indgå ansættelsesaftaler, inden for de tidsfrister, der er fastsat i svensk lov, og blev overhovedet ikke forsinket. De pågældende lokalansatte havde alle muligheder for at gøre brug af appelmulighederne i medfør af den anvendte procedure, og deres sager er nu under behandling ved de nationale domstole.

Disciplinærsagerne i forbindelse med de tre "Stockholm-sager" er endnu ikke afsluttet. Disciplinærrådet har afgivet udtalelse i en af sagerne. Det forventes, at den om kort tid afgiver udtalelse om den anden sag, og den forventes at afgive udtalelse om den tredje og sidste sag til efteråret. Principielt skal ansættelsesmyndigheden derefter træffe beslutning på grundlag af disse udtalelser i overensstemmelse med artikel 7 i bilag IX til vedtægten. Med hensyn til de svenske retsmyndigheders undersøgelse er det stadig et åbent spørgsmål, om den svenske anklager vil indlede retssag mod de pågældende tre tjenestemænd. Hvis der rejses tiltale mod de tre tjenestemænd, skal disciplinærsagerne i overensstemmelse med artikel 88, stk. 5, i vedtægten suspenderes.

b) Bestemmelserne vedrørende tjenestemænd, der er genstand for undersøgelser, er indeholdt i afsnit VI og bilag IX i vedtægten og yderligere uddybet i retspraksis ved Retten i Første Instans og Domstolen samt Kommissionens administrative praksis. Af hensyn til åbenheden er Kommissionen ved at samle disse bestemmelser og kodificere praksis i en overordnet kodeks for administrative procedurer, som Europa-Parlamentet vil modtage en kopi af.

c) Der vil blive foretaget revision af repræsentationerne i andre medlemsstater.

ix) Delegationen i Washington

c) bemærker, at Finanskontrollen efter en sammenligning med den tyske, britiske og hollandske ambassade påpegede en særdeles tvivlsom fremgangsmåde i forbindelse med nyindretningen af Washington-delegationens kontor, hvor udgifterne oversteg salgsværdien,

og anbringelsen i midlertidige lokaler i en periode på to år til en pris, der lå over den gennemsnitlige markedspris

b) mener, at CCAM's (Det Rådgivende Udvalg for Indkøb og Kontrakter) efterfølgende godkendelse af en overskridelse af budgettet til nyindretning og hovedkvarterets godkendelse af boliger til ansatte i delegationen, som bryder med de eksisterende normer, er tvivlsom; opfordrer Kommissionen til at undersøge dette og tage sin lokale politik i forbindelse med delegationerne op til fornyet overvejelse.

Kommissionens svar på punkt 9 xi):

CCAM afgav ikke udtalelse, fordi sagen blev fremlagt efterfølgende.

Rapporten vedrørende den administrative undersøgelse af den rapporterede praksis i forbindelse med nyindrettelsen af sædet for delegationen i Washington blev sendt til OLAF den 6. august 2001.

I lyset af rapportens konklusioner er det imidlertid ikke sandsynligt, at OLAF vil iværksætte en undersøgelse.

De interne bestemmelser vedrørende indlogering er nu ved at blive ændret for at sikre større åbenhed og bedre rentabilitet. Det forventes, at beslutningerne herom vedtages i december 2001.

xii) Europe Aid

konstaterer, at den nye tjeneste "Europe Aid" er et vigtigt skridt i retning af en løsning på problemerne med restancer i forbindelse med betalingsbevillingerne; mener dog, at et sådant skridt ikke er tilstrækkeligt til, at man kan nå det ønskede effektivitetsniveau; opfordrer derfor Kommissionen til, for så vidt angår bistand til tredjelande på stedet, også at benytte eksterne agenturers erfaringer, så længe disse er mere effektive end de eksisterende centraliserede og decentraliserede tjenester; erindrer om, at disse agenturers aktiviteter i sådanne tilfælde skal gennemføres i overensstemmelse med Kommissionens politiske retningslinjer og Det Europæiske Fællesskabs finansielle og regnskabsmæssige retlige rammer.

Kommissionens svar på punkt 9 xii):

Hovedformålet med foranstaltningerne med henblik på at reformere forvaltningen af bistand til tredjelande, hvilket blev fastsat i Kommissionens beslutning af 16. maj 2000, er at forbedre kvaliteten og hastigheden af leveringen af Fællesskabets bistand til tredjelande. Oprettelsen af Europe Aid har delvis til formål at tage fat på problemerne med den svage politiske kontrol og den utilstrækkelige ansvarspåtagelse som følge af den uhensigtsmæssige brug af kontorer for faglig bistand på dette område.

Der er blevet gjort en betydelig indsats siden oprettelsen af Europe Aid på at skabe forbindelse mellem de kontorer, som nogle medlemsstater har oprettet for at gennemføre deres bilaterale bistandsprogrammer - dette er tydeligvis nødvendigt af hensyn til koordineringen og komplementariteten. Kommissionen har til hensigt fuldt ud at samarbejde med disse kontorer inden for rammerne af Kommissionens egne bestemmelser og procedurer, og samtidig med at den sikrer behovet for en fællesskabsindsats, at bevare det, der er karakteristisk for Fællesskabets indsats.

xiii) IRELA

a) understreger, at Kommissionen blev gjort opmærksom på problemer i forbindelse med forvaltningen af IRELA af Finanskontrollen i rapport af 6 juni 1997 og af Revisionsretten i sektorskrivelse af 12. maj 1998 og 13. november 1998 samt i særberetning nr. 12/2000 af 18. maj 2000; beklager, at Kommissionens revision først blev afsluttet i 2001

b) anmoder Kommissionen om alvorligt at overveje metoder til løsning af problemet med ubetalt personale, der ikke er involveret i uregelmæssigheder og dårlig ledelse, og opfordrer den til at tilbagesøge de 4,4 mio. EUR, der ifølge revisionen er tabt på grund af grov ledessvigt, herunder tab, som skyldes uberettigede udgifter, bl.a. ikke-kontraktmæssig aflønning af direktøren, dobbeltbetalinger fra del A og B i det almindelige budget og uberettigede rejsegodtgørelser

c) henstiller til Kommissionen at iværksætte administrative undersøgelser og i lyset af den interne undersøgelse fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig eventuelt indlede disciplinærsager.

Kommissionens svar på punkt 9 xiii):

a) Den eksterne revision blev iværksat hurtigst muligt, efter at Revisionsretten havde afsluttet sin revision.

b) IRELA er et uafhængigt organ. Kommissionen kan ikke holdes ansvarlig for udviklingen af IRELA. Som følge af sidste revision har Kommissionen udstedt en indtægtsordre for de 3,4 mio. EUR, som IRELA endnu ikke har tilbagebetalt.

c) Kommissionen vil handle på grundlag af de kommende resultater af OLAF's undersøgelse.

xiv) ACEAL

opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig revision af ACEAL og en undersøgelse af dens forbindelse til ansatte i Kommissionen; opfordrer desuden Kommissionen til ikke at tøve med at iværksætte administrative eller disciplinære undersøgelser i tilfælde af en tydelig favorisering i forbindelse med tjenestemænds tildeling af kontrakter til tidligere ansatte i Kommissionen.

Kommissionens svar på punkt 9 xiv):

Den omtalte sag er ved at blive undersøgt af OLAF. Hvis denne undersøgelse viser, at der er tegn på, at der i forbindelse med tildelingen af kontrakter har været tale om begunstiggelse af nogle frem for andre, vil Kommissionen iværksætte de nødvendige administrative eller disciplinære undersøgelser og træffe alle nødvendige foranstaltninger.

xv) Tilskud fra kapitel A-30

opfordrer Kommissionen til at samarbejde med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og Revisionsretten om revision af institutter eller centre, som næsten udelukkende er finansieret over Unionens budget, og aflægge rapport for Parlamentet tidsnok inden

andenbehandlingen af budgettet for regnskabsåret 2002; opfordrer medlemmer af Europa-Parlamentet, der sidder i direktioner eller andre styrelser i organisationer, der får størstedelen af deres midler fra Unionen, til at redegøre for deres interesser inden budgetdebatter og -afstemninger, jf. bilag I, artikel 1, i Parlamentets forretningsorden.

Kommissionens svar på punkt 9 xv):

Kommissionen vedtog i juli 1998 et vademecum om forvaltningen af tilskud med henblik på at:

- fastsætte sunde og gennemsigtige standarder for forvaltningen af fællesskabsmidlerne***
- skabe en fælles ramme for Kommissionens tjenestegrenes tildeling af og kontrol med direkte tilskud***
- udvikle referenceretningslinjer for at forklare Kommissionens politik for de øvrige institutioner og den brede offentlighed, da der findes en udgave for ansøgere og modtagere på Europa-netstedet.***

Vademecumet indeholder bestemmelser om standardaftaler om tilskud, og Almindelige betingelser for tilskudsftaler med De Europæiske Fællesskaber er tilknyttet som bilag. Generaldirektoraterne kan ikke ændre i de almindelige betingelser, som indeholder en særlig bestemmelse vedrørende "teknisk og finansiel kontrol", hvori det klart anføres, at modtagerne skal indvilge i, at Kommissionen og Revisionsretten kontrollerer anvendelsen af tilskuddet under hele aftalens varighed og fem år efter dens udløb.

Vademecumet indeholder desuden et kapitel om revision (almindelige målsætninger, planlægning, rapporter samt konkrete værktøjer for at bistå revisorerne i forbindelse med revision på stedet). Vademecumet trådte i kraft den 1. januar 1999. Rapporten til Kommissionen om anvendelsen heraf det første år viste, at generaldirektoraterne havde øget antallet af revisioner på stedet, siden indførelsen af vademecumet.

Kommissionen kan som sådan bekræfte, at der er eller vil blive udført revisioner af f.eks. ECRE (European Council on Refugees and Exiles), Det Europæiske Migrantforum og Soul for Europe.

OLAF udfører ikke revisioner, men vil undersøge alle mistanker om svig eller uregelmæssigheder, som Kommissionens tjenestegrene eller Revisionsretten henviser til kontoret, efter at de pågældende institutioner har udført revisioner. OLAF har en stående ordning med Revisionsretten om, at denne i forbindelse med sine revisioner giver OLAF meddelelse om enhver mistanke om uregelmæssigheder.

Blandt modtagerne af tilskud fra kapitel A-30 er der foruden IRELA fem institutter, der er specialiseret i forbindelser med tredjelande.

Hvert af disse institutter fremlægger regnskaber for Kommissionen, som kontrolleres af enten en ekstern lovpligtig revisor eller en tilsvarende procedure i den offentlige sektor. Derudover foretager Kommissionens tjenestegrene finansielle check på grundlag af stikprøver. I september 2001 var et af de fem institutter blevet kontrolleret. Besøget afslørede ingen særlige problemer.

xvi) opfordrer Kommissionen til at udvikle en informationspolitik, der fremmer dialog ved at gøre det muligt for alle organisationer, der respekterer de grundlæggende menneskerettigheder, at ansøge om bevillinger.

Kommissionens svar på punkt 9 xvi):

Kommissionen er fuldt og helt enig med Europa-Parlamentet om, at det er nødvendigt at udvikle en informationspolitik, der fremmer dialog. Den 27. juni 2001 vedtog Kommissionen en meddelelse vedrørende nye rammer for samarbejde om aktiviteter vedrørende informations- og kommunikationspolitikken i Den Europæiske Union. Som anført i dokumentet er et af hovedmålene hermed at "skaffe støtte til målsætninger, der omfatter udvikling af en god dialog med offentligheden, skabe bro over kløften mellem Unionen og offentligheden, sikre at folk har adgang til den rigtige information". Hensigten er at skabe større forståelse for EU og EU's politikker. Meddelelsen blev stadfæstet af den interinstitutionelle informationsgruppe på dennes møde den 3. juli 2001.

Det er yderst vigtigt, at der er klar adgang til oplysninger om finansiering. De relevante generaldirektorater forsøger derfor at sikre en bred formidling af oplysninger og let adgang til disse for organisationer, der måtte ønske at ansøge om midler. Der træffes hele tiden foranstaltninger til at forbedre tilvejebringelsen af disse oplysninger.

I henhold til traktaten (artikel 6) skal de grundlæggende rettigheder respekteres.

xvii) International koordinering af donorer (herunder De Forenede Nationer (FN))

a) beklager, at Kommissionen på trods af anmodninger i begge dechargespørgeskemaer ikke har kunnet anføre, hvor mange midler der kanaliseres gennem FN som helhed og gennem de enkelte organisationer; anmoder om detaljer, herunder om målene for støtten, forpligtede beløb, udbetalte beløb, bistandens virkninger og foranstaltninger, der er truffet på baggrund af revisioner og evalueringer

b) er bekymret over midler, der kanaliseres gennem De Forenede Nationers Program for International Narkotikakontrol (UNIDCP), og anmoder om information og opfølgning; noterer sig, at Kommissionens revisioner har vist, at der er en stor risiko for dobbeltbetalinger til modtagere, én gang fra Kommissionen og endnu en gang fra FN-organisationer som f.eks. FN's Højkommissær for Flygtninge; beklager, at Verdensfødevarerprogrammet ikke har givet tilladelse til revisioner og derfor har forsinket eller endog blokeret projekter

c) beklager at Kommissionen i forbindelse med EU-finansierede investeringsfremmende aktiviteter ikke har sikret fuld overensstemmelse med grundlæggende ILO-normer og andre internationale menneskerettighedsnormer

d) opfordrer Kommissionen til at sikre, at midler, der overdrages til internationale organisationer, er under kontrol og synlige, og at gøre sin finansielle bistand afhængig af, at der gives præcise og fuldstændige oplysninger om de bevillinger, der bruges af internationale organisationer, der arbejder sideløbende med Kommissionen, og til at indstille bidragene til de FN-organisationer, som ikke er tilstrækkelig gennemskuelige.

Kommissionens svar på punkt 9 xvii):

a) Kommissionen citerer i sin meddelelse af 2. maj 2001 om opbygning af et effektivt partnerskab med FN inden for udvikling og humanitære anliggender et tal for EU's samlede bidrag til FN's organer (i gennemsnit 354 mio. EUR om året). Kommissionen forventer snart at kunne fremlægge mere detaljerede oplysninger for 1999 med yderligere forbedringer i 2001 og fremefter. Dette skøn er ved at blive ajourført. Efter at dataene er

blevet sammenlignet med FN's organers data, vil det være muligt at anvende en mere kvalitativ fremgangsmåde og analysere vores partners mandater. I overensstemmelse med målene i meddelelsen som bekræftet af Rådets konklusioner af 31. maj 2001 er Kommissionen gået i gang med at udforme en mere selektiv fremgangsmåde baseret på resultater med henblik på at finde frem til de strategisk bedste FN-partnere.

b) Ud over at der ingen nye kontrakter er blevet indgået, har EF informeret De Forenede Nationers Program for International Narkotikakontrol (UNDCP) (brev af 21. marts 2001 fra Romano Prodi til Arlacchi), at man overvejer at udføre revision af alle igangværende kontrakter. UNDCP forsikrede formelt, at Kommissionen ville få adgang til alle nødvendige oplysninger inden for rammerne af aftalen mellem EF og FN. Herudover anmodede Kommissionen om rapporterne fra FN's Internal Oversight Office vedrørende denne sag. Resultaterne af denne undersøgelse og FN's eksterne revisionsorgans arbejde er af stor betydning for vurderingen og planlægningen af eventuelle fællesskabsrevisionsaktiviteter, der måtte forekomme nødvendige.

Med hensyn til de instanser, hvor Kommissionen og FN-organer finansierer samme tredjepart, er Kommissionens revisorer nødt til at udføre deres arbejde i overensstemmelse med standardrevisionsmetoderne. Standardrevisionsmetoderne kræver, at revisorerne gennemgår tredjeparters regnskabssystemer for at sikre, at disse er præcise og pålidelige. Hidtil har ECHO ikke været nødt til at udstede en indtægtsordre mod en ngo vedrørende dobbelt tilbagesøgning af midler via UNHCR.

c) Generelt sigter Fællesskabets bistand mod at støtte partnerlandenes egne analyser af den generelle politik og de institutionelle og retlige rammer, inden for hvilke den private sektor i både udland og indland fungerer. Målet er at forankre eller indføre arbejdsnormer og -standarder for forskellige forhold, f.eks. tvangsarbejde, børnearbejde og beskyttelse af sikkerheden og sundheden, i national lov.

- Kommissionen understreger i sin direkte støtte til virksomheder betydningen af frivillighed i forbindelse med "adfærdskodekser" og/eller "social mærkning". En adfærdskodeks kan imidlertid ikke erstatte nationale love, der overholder arbejdstagernes grundlæggende rettigheder. Kommissionen støtter på dette område indførelsen af de nuværende internationale bestemmelser, f.eks. ILO's regler og OECD's retningslinjer eller f.eks. de såkaldte "Sullivan"-principper (god praksis for bekæmpelse af racediskrimination på arbejdspladsen).

- Kommissionen afkræver virksomheder, der modtager direkte støtte, løfter om en retfærdig og social ansvarlig opførsel ved f.eks. at anmode om en erklæring om, at de afstår fra at anvende børnearbejde og overholder kravene til sikkerhed og sundhed i de nationale love.

- I forbindelse med andre projekter har Kommissionens støtte navnlig været en hjælp for ngo'erne, når de skal drøfte, påvirke og vurdere multinationale investoreres adfærd, og støtten har været anvendt til bevidsthedskampagner i udviklingslande.

- Kommissionen bidrager til lokale organisationers kapacitetsopbygning for at styrke arbejdstagerorganisationerne og derved øge dialogen med den offentlige sektor og erhvervslivet. Støtten kan ligeledes hjælpe handelskamrene med at indføre knowhow om moderne praksis og krav, f.eks. om sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger eller hvorledes forretningskulturen forbedres.

d) Kommissionen påtog sig i sin meddelelse af 2. maj 2001 at udvikle mulighederne for samarbejde med FN i overensstemmelse med kravene i fællesskabsbestemmelserne om kontrol og finansielle oplysninger.

Der blev i 1994 opnået enighed om anvendelsen af kontrolbestemmelsen, og denne aftale er følgelig blevet udvidet. Kommissionens standardstøtteaftale med internationale organisationer, der allerede anvendes i forbindelse med mange internationale organer, indeholder meget strenge bestemmelser vedrørende gennemsigtighed, f.eks. kontrol og rapportering. I nogle tilfælde har ordningerne for anvendelsen af kontrolbestemmelsen været en kilde til problemer.

Kommissionen ønsker at henlede opmærksomheden på, at samarbejdsordningerne og nærmere bestemte ordninger for anvendelse af kontrolbestemmelsen i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres af FN's organer, samt rapporteringsordningerne på nuværende tidspunkt er genstand for forhandlinger i forbindelse med ændringen af rammeaftalen fra 1999 mellem EF og FN. Resultaterne forventes at foreligge i efteråret.

xvii) Ikke-statslige organisationer

a) opfordrer Kommissionen til at fortsætte sin generelle revisionsplan for ikke-statslige organisationer baseret på risikoanalyser og glæder sig over, at kommissæren for udvikling ikke tøver med at tilbagesøge penge, der er gået tabt som følge af dårlig ledelse i de forskellige ikke-statslige organisationer

b) noterer sig, at skønt Kommissionen i marts 2000 var klar over, at der var problemer, blev der først indledt en revision af CLONG (NGO-EU-kontaktudvalg) i oktober 2000; ser frem til at modtage en revisionsrapport, så snart den er færdig

c) noterer sig, at CLONG ikke har stillet al dokumentation til rådighed for revisorerne, hverken under det første besøg hos ngo'erne eller i forbindelse med den kontradiktoriske procedure; opfordrer CLONG til at fremlægge alle yderligere oplysninger straks; opfordrer Kommissionen til at tage fuldt hensyn til al yderligere dokumentation i forbindelse med tilbagesøgningsproceduren; forventer, at Kommissionen frigiver de midler, der er blokeret, når spørgsmålet om tilbagesøgning er løst, og der er tilstrækkelig garanti for en forsvarlig økonomisk forvaltning

d) glæder sig over, at ECHO sammen med Internationalt Røde Kors efter påstande om misbrug og omdirigering af humanitær hjælp i Jugoslavien i november 1999 bestilte en revision af Røde Kors i Jugoslavien; er bekymret over risikoen for dobbeltbetalinger, uforholdsmæssigt store regninger og svagheder i ledelseskontrolsystemer; opfordrer Kommissionen til at tage ved lære af sin revision af Røde Kors i Jugoslavien i forbindelse med lignende operationer i andre lande.

Kommissionens svar på punkt 9 xviii):

a) *Kommissionen vil fortsætte med sin generelle revisionsplan for ngo'er.*

b) *Den pågældende revisionsrapport blev sendt til Europa-Parlamentet den 20. februar 2001.*

c) *Kommissionen vedtog i april 2001 en aftale med henblik herpå.*

d) *Erfaringerne fra revisionen er klart indkredset.*

- Det er ofte mere effektivt for Kommissionen direkte at iværksætte en revision end at afhænge af en mellemorganisation, med hvem den har indgået en kontrakt.

- En væsentlig faktor, som er afgørende for hele forløbet, er, at revisorerne involveres tidligst muligt, når der er fremsat påstande.

- Det er nødvendigt med mere revisionskontrol i marken og ikke kun i organisationernes hovedkvarterer, og dette vil ske.

Kommissionen vil tage hensyn til disse elementer, når det fremover er hensigtsmæssigt.

xix) Udviklingsbistand

bemærker, at i 1999 blev kun 1 % af et samlet beløb på 6,5 mia. EUR, der blev anvendt til eksterne samarbejdsaktiviteter, herunder udviklingshjælp, brugt på sundhedsområdet; bemærker ligeledes, at der stadig ikke foreligger detaljerede tal for udgifterne inden for de forskellige sektorer under udgiftsområde 4 i Latinamerika og Asien, selv om disse tal har være tilgængelige i mere end 20 år for AVS-staternes vedkommende; opfordrer indtrængende Kommissionen til at aflægge fuld beretning om al ekstern bistand i henhold til OECD's DAC-metode.

Kommissionens svar på punkt 9 xix):

Kommissionen accepterer, at der er behov for at forbedre ledelsesinformationssystemerne. Tallet 1 % er sandsynligvis en undervurdering af den samlede støtte til sundhedssektoren, idet Kommissionen prioriterer sundhed højt i forbindelse med samarbejdsaktiviteter. Som det var hensigten, er Kommissionen ved at træffe foranstaltninger til vedtagelse af OECD/DAC-standards for alle regioner for rapportering om forpligtelser og udbetalinger i 2001. Der kræves en betydelig indsats for at gennemføre disse og derved sikre en rapportering af høj kvalitet; Kommissionen forventer på nuværende tidspunkt at kunne opfylde standarderne i 2003.

xx) Energisektoren

beklager, at Kommissionen i 1999 - uberettiget og med den konsekvens, at 5 mio. EUR af i alt 15 mio. EUR ikke vil blive udnyttet - standsede Synergi-programmet, der fokuserer på små fleksible projekter med henblik på at fremme dialogen og samarbejdet mellem EU og tredjelands; opfordrer til, at de bedste projekter fra indkaldelsen i 1999 gennemføres hurtigst muligt for at udnytte bevillingerne på 2001-budgettet; opfordrer til, at der gennemføres en ny indkaldelse med et lavere mindstebeløb, men med klare kriterier, der specificerer den høje kvalitet, der forventes, og giver muligheder for, at der tages hensyn til større, men også små og mellemstore projekter.

Kommissionens svar på punkt 9 xx):

- Den 8. juni 2001 blev der offentliggjort en ny indkaldelse af forslag (EFT C 165/10) med en ny minimumstærskel på 250 000 EUR. Dette beløb er i overensstemmelse med de nye retningslinjer, som Rådet vedtog den 9. april 2001, og svarer til en stigning sammenlignet med tidligere indkaldelser med en gennemsnitlig tærskel på 100 000-150 000 EUR. Der vil fortsat være fleksibilitet for så vidt angår denne tærskel i forbindelse med projekter, der er af høj kvalitet, og som klart er til gavn for programmet.

- Deltagere i indkaldelsen i 1999 er ved brev blevet opfordret til igen at indsende deres oprindelige forslag. Projektansøgeren kan om nødvendigt foreslå at kæde projekter sammen. Annulleringen af indkaldelsen af forslag har gjort det muligt at om dirigere og styrke programmet. Udgifterne er nu genstand for nye styrkede budgetprocedurer, der blev indført med oprettelsen af det nye Generaldirektorat for Energi og Transport.

- Det samlede finansielle referencebeløb, der er fastsat i Rådets forordning, er på 15 mio. EUR. Under hensyn til de beløb, der blev vedtaget fra 1999 til det foreløbige budgetforslag for 2002, vil det samlede beløb til programmet være på 22,7 mio. EUR. I lyset af tallene fra budgetresultatet for 1999 og forventningerne for 2001 samt det foreløbige budgetforslag for 2002 vil det samlede gennemførte budget være på 17,2 mio. EUR. Det finansielle referencebeløb forventes overskredet med 2,2 mio. EUR. Annulleringen af indkaldelsen af forslag i 1999 vil derfor sandsynligvis ikke få negativ indvirkning på gennemførelsen af budgettet.

Forpligtelserne for 2001 og 2002 vil blive fastsat inden for rammerne af de styrkede finansielle procedurer.

xxi) Intern politik

a) anmoder Kommissionen om at sikre, at der gives mulighed for at indføre konventionalbod i tilfælde af, at der kræves dækning for store udgifter

b) anmoder Kommissionen om at forlange, at støttemodtagere over en vis størrelse skal forelægge attestation, udstedt af en uvildig revisor, for rigtigheden af de angivne udgifter og deres tilskudsberettigelse efter kontraktbetingelserne.

Kommissionens svar på punkt 9 xxi):

De fleste udgifter til intern politik vedrører forskning. Følgende svar vedrører dette store område.

a) Kommissionen prioriterer styrkelsen af bestemmelserne om kontrol og sanktioner meget højt. Handlingsplanen for 2001 i Kommissionens meddelelse KOM(2001) 254 indeholder med henblik herpå hensigtsmæssig vejledning inden for rammerne af en overordnet strategi.

De nuværende retlige rammer for direkte udgifter, navnlig kontrakter under Det Europæiske Fællesskabs femte rammeprogram, omfatter allerede foranstaltninger med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser, herunder navnlig tilbagebetaling af hele Fællesskabets finansielle bidrag.

Der er i øjeblikket drøftelser i gange mellem de relevante tjenester, herunder OLAF og Kommissionens Juridiske Tjeneste for at vurdere udformningen og indholdet af et udkast til en sektorbaseret forordning til bekæmpelse af svig, der har hjemmel i EF-traktatens artikel 280 (fælles beslutningstagning), herunder navnlig spørgsmålet om anvendelsen heraf på løbende kontrakter.

Kommissionen tager i sit forslag til rammeprogrammet for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration konkrete initiativer for at sikre, at De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser beskyttes ved hjælp af effektiv kontrol og i tilfælde af afsløring af uregelmæssigheder via hensigtsmæssige foranstaltninger og sanktioner, der virker afskrækkende og står i forhold til overtrædelsen.

Der er særlig fokus på følgende med henblik på at sikre styrkede retlige rammer for kontrakter:

- Indførelse af specifikke og detaljerede sanktionsbestemmelser i kontrakter for at beskytte Fællesskabets finansielle interesser, som skal supplere den tekniske, finansielle revision og kontrol i forbindelse med det udførte arbejde.*
- Anvendelse af administrative sanktioner for alle forsætlige eller uagtsomme uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af kontrakter i overensstemmelse med rammeforordning nr. 2988/95 og/eller ovennævnte sektorbaserede forordning, herunder udelukkelse af de ansvarlige for uregelmæssighederne fra at deltage i nuværende eller fremtidige direkte aktioner.*
- Indtægtsordrer i tilfælde af uregelmæssigheder eller svig skal lettere kunne håndhæves ved brug af alle muligheder i EF-traktatens artikel 256.*

b) For så vidt angår en uafhængig revisorcertificering af, at de opgivne beløb er korrekte, har Kommissionen indledt pilotprojekter i forbindelse med CRAFT-kontrakter samt indkaldelse af forslag i forbindelse med IST-programmet, der iværksættes i 2001.

Der er blevet fastlagt særlige gennemførelsesordninger og truffet beslutning om kontraktmæssige ordninger. I forbindelse med IST-pilotprojekter er der pligt til at sikre revisionscertifikater for de fleste partnere ved projektets afslutning samt i udvalgte sager for den første rapporteringsperiode for at sætte Kommissionen i stand til at evaluere de oprindelige resultater af disse pilotprojekter på et tidligt tidspunkt. Pilotprojekterne vil blive overvåget og evalueret.

I mellemtiden undersøger Kommissionen muligheden for at få et certifikat fra en uafhængig revisor om, at de opgivne udgifter for gennemførelsen af de nye instrumenter i forbindelse med det næste forskningsrammeprogram for 2002-2006, navnlig i forbindelse med integrerede projekter, er korrekte.

Det er nødvendigt at vurdere udgifter og fordele ved certifikater fra uafhængige revisorer i lyset af tærsklerne for gennemførelsen.

Sådanne certifikater vil ikke begrænse eller afholde Kommissionen fra at udføre sin egen kontrol.

c) opfordrer Kommissionen til at udfærdige detaljerede redegørelser for gennemførelsen i regnskabsåret 2000 af programmerne Socrates (B3-1001), Ungdom for Europa (B3-1010) og Kultur (B3-2008).

Kommissionens svar på punkt 9 xxi)-c):

Indtægts- og udgiftsposterne for 2000 (Bind I, Del II) indeholder detaljerede forklaringer om den budgetmæssige gennemførelse af de pågældende programmer på side 148-158 (Socrates), 159-165 (Ungdom for Europa) og 173-178 (Kultur).

xxii) Organer

a) bemærker, at Revisionsrettens og Kommissionens evaluering af satellitorganerne stort set har været koncentreret om rent økonomiske spørgsmål; kræver regelmæssige, uafhængige

evalueringer for at fastslå, hvor effektivt agenturerne løser deres opgaver; kræver, at resultaterne af evalueringerne samt henstillingerne offentliggøres.

Kommissionens svar på punkt 9 xxii) a):

I Kommissionens meddelelse om evalueringen fra juli 2000 (SEK(2000 1051) fastsættes, at alle generaldirektorater og tjenestegrene skal sikre, at aktiviteter, de forvalter, er genstand for en overordnet efterfølgende evaluering eller foreløbige evalueringer med ikke over seks års mellemrum afhængig af de enkelte aktiviteters art. I tilfælde af flerårige programmer skal der foretages en tilbundsgående evaluering mindst én gang i foranstaltningens gennemførelsesperiode. Kommissionens tjenestegrene vil udforme deres evalueringsprogrammer således, at dette krav opfyldes og tilpasse valg og timing af evalueringsprojekterne til de beslutningsmæssige behov. Disse bestemmelser gælder generelt også for evalueringen af agenturer og andre organer.

Nogle agenturer er allerede blevet evalueret (f.eks. Det Europæiske Miljøagentur), mens evalueringresultaterne for andre (CEDEFOP og Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur) snart vil foreligge. Kommissionen samler hvert år en rapport om alle evalueringsaktiviteter og offentliggør en årlig evalueringsoversigt, der indeholder et resumé af hvert afsluttet evalueringsprojekt og oplysninger om, hvorvidt den endelige rapport foreligger; denne sendes regelmæssigt til Rådet og Europa-Parlamentet.

Status over evalueringerne af agenturer og andre organer

- *Arthur Andersen gennemførte i 1999-2000 en evaluering af Det Europæiske Miljøagentur. Evalueringskoordinatoren fra Kommissionens tjenestegrene var medlem af styringsudvalget. Specifikationerne var i høj grad baseret på evalueringer af programmer gennemført af Kommissionens tjenestegrene, hvor den evalueringshåndbog, som Kommissionens tjenestegrene udarbejdede i 1997, nøje blev fulgt. Evalueringen opfyldte et krav i forordningen om agenturet. Formålet var at vurdere gennemførelsen af denne forordning og navnlig Miljøagenturets resultater og det europæiske miljøoplysnings- og miljøovervågningsnet og dets temacentre. Der blev set på de ressourcemæssige aspekter, og samtidig blev der lagt vægt på tidligere resultater og henstillinger til brug fremover. Resultaterne og henstillingerne blev sendt til Europa-Parlamentet, og en miljøekspert fra Europa-Parlamentet blev medlem af styringsudvalget.*

- *Et firma bestående af eksterne konsulenter gennemførte en evaluering af Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering. Kommissionen vedtager i oktober den officielle rapport om evalueringen af forvaltningen af Lægemiddelagenturet og ordningerne for evaluering af lægemidler. Denne rapport vil derefter officielt blive sendt til Rådet og Europa-Parlamentet.*

- *Evalueringsrapporten vedrørende CEDEFOP er blevet afsluttet.*

- *Der er blevet iværksat evalueringer af agenturer og overvågningscentre (Bilbao, Dublin og Wien). Resultaterne vil foreligge i 2001 (Bilbao) og 2002 (Dublin og Wien). Evalueringen vil omfatte den måde, hvorpå "agenturerne" udfører specifikke opgaver, samt de resultater, der nås inden for rammerne af gennemførelsen heraf. Der vil blive set på de finansielle forhold i forbindelse med rentabiliteten.*

b) bemærker for de agenturer, der ikke er placeret i medlemsstaternes hovedstæder, at der er en væsentlig forskel i leveomkostningerne mellem det sted, hvor agenturet er placeret, og den pågældende medlemsstats hovedstad; opfordrer Kommissionen til at tage vægtningen for agenturerne op.

Kommissionens svar på punkt 9 xxii) b):

Systemet med justeringskoefficienter, der finder anvendelse på tjenestemænd og andre ansatte ved De Europæiske Fællesskaber, sikrer, at når objektive faktorer viser en betydelig og permanent forskel i leveomkostninger, kan der indføres justeringskoefficienter for arbejdspladser, der er beliggende uden for hovedstæder, herunder hovedkvartererne for Fællesskabets decentraliserede agenturer. I lyset af omkostningerne ved statistiske undersøgelser væk fra hovedstæderne foretager Kommissionen imidlertid kun denne kontrol, når den har kendskab til sådanne objektive faktorer. I den forbindelse vil Kommissionen påpege, at der anvendes samme system med justeringskoefficienter for agenturerne og for andre institutioner.

c) forventer, at bestyrelsen og direktionen for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad under overholdelse af deres respektive roller træffer de nødvendige foranstaltninger til en modernisering af regnskabssystemerne, og at ansættelse af personale og tildeling af kontrakter om levering af varer og tjenesteydelser sker i overensstemmelse med gældende regler.

Kommissionens svar på punkt 9 xxii) c):

Kommissionen har behørigt noteret sig Europa-Parlamentets bemærkninger. Endvidere vil Kommissionen i forbindelse med Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad tage hensyn til Revisionsrettens bemærkninger efter dens seneste opgave.

xxiii) Det Fælles Forskningscenter

minder om, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 10/2000 om offentlige aftaler tildelt af Det Fælles Forskningscenter anmodede om, at der med egnede midler skulle sættes en stopper for alle de regelstridige, kritisable eller tvivlsomme procedurer, som blev konstateret i forbindelse med denne revision; minder om, at finansforordningen nu har eksisteret i over 20 år, men at det endnu ikke er fastlagt, hvornår de anvisningsberettigede og regnskabsførerne kan drages til ansvar rent økonomisk; opfordrer Kommissionen til i forbindelse med reformen af finansforordningen ufortøvet at fremsætte forslag herom.

Kommissionens svar på punkt 9 xxiii):

Kommissionen satte straks foranstaltninger i gang, således at der ved offentliggørelsen af særrapporten allerede var taget fat på de administrative svagheder, Revisionsretten havde indkredset.

Der er desuden blevet gennemført administrative undersøgelser og disciplinærsager samt idømt sanktioner. Kommissionen mener derfor, at de problemer, Revisionsretten henviste til, er blevet løst, men vil fortsat holde øje med situationen ved hjælp af regelmæssig intern revision.

Med hensyn til finansforordningen har Kommissionen i sit ændrede forslag taget højde for aktion 66 i hvidbogen om reform og et lignende ændringsforslag fra Europa-Parlamentet. Det foreslås følgelig, at der i hver institution nedsættes et specialiseret panel for finansielle uregelmæssigheder, som skal afgøre, om der er sket uregelmæssigheder, og afgive udtalelse om, hvorvidt der skal indledes disciplinærsag mod den ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede med mulighed for økonomiske sanktioner. I henhold til aktion 67 i hvidbogen bygger de finansielle aktørers finansielle ansvar udelukkende på vedtægten.

xxvi) Leonardo

konstaterer med hensyn til budgetposten vedrørende Leonardo da Vinci, at Kommissionen bl.a. efter pres fra Europa-Parlamentet og som følge af et klagemål, der blev indgivet til den offentlige anklager i Bruxelles, ophævede kontrakten med kontoret for faglig bistand AGENOR; erkender, at Kommissionen i mellemtiden har truffet foranstaltninger vedrørende styringen af fællesskabsprogrammerne og den eksterne faglige bistand; kræver, at Kommissionen inden seks måneder forelægger Europa-Parlamentet en grundig evaluering af den øjeblikkelige situation vedrørende al ekstern faglig bistand.

Kommissionens svar på punkt 9 xxiv):

1. I forbindelse med spørgsmålet om eksternalisering har Kommissionen forelagt institutionerne følgende:

- *Et forslag om ændring af finansforordningen, der forhindrer privatretlige organer (kontorer for teknisk bistand) i at tage del i gennemførelsen af fællesskabsbudgettet og begrænser deres involvering i "opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentlig myndighed eller udøvelse af skønsbeføjelser".*
- *Et forslag til rammeforordning om forvaltningsorganer, der er offentlige organer oprettet som redskaber til brug i forbindelse med eksternaliseringen med henblik på forvaltningen af Fællesskabets programmer, hvilket på nuværende tidspunkt fuldt eller delvis forestås af kontorerne for faglig bistand.*

2. Kommissionen er også ved at udarbejde en ny håndbog og kontraktmodel vedrørende teknisk bistand (anvendelse af privatretlige organer), som inden længe vil blive omdelt til tjenestegrenene.

Kommissionen har allerede forelagt Europa-Parlamentet oplysninger herom og vil fremlægge en ajourført redegørelse over situationen med hensyn til kontorerne for faglig bistand.

xxv) Narkotikamisbrug og sexturisme

kritiserer den åbenbare manglende styring i forbindelse med følgende budgetposter:

B7-6210 Nord-Syd-samarbejdet om bekæmpelse af narkotikamisbrug

B7-663 Bekæmpelse af sexturisme i tredjelande

Kommissionens svar på punkt 9 xxv):

På budgetpost B7-6210 (Nord-Syd-samarbejdet) blev der i 1999 afsat 9,8 mio. EUR. Programmering for den budgetpost blev tilrettelagt og udført i overensstemmelse med bestemmelserne. Med henblik på AVS-landene var der blevet tilrettelagt en række projekter til ca. 3,5 mio. EUR til udgangen af året. I de tjenestegrene, hvor ansvaret for at indkredse, forberede og afslutte finansieringsforslagene lå hos de geografiske i stedet for de tematiske kontorer, havde man besluttet at lægge vægt på anvendelsen af de geografiske budgetposter i stedet for små tematiske budgetposter. Der blev afsat menneskelige ressourcer i overensstemmelse hermed. Resultatet af denne strategi var en manglende indgåelse af forpligtelser for ALAMED-regionen, idet der kun var indgået forpligtelser for 2,2 mio. EUR (for Latinamerika) til disse egne ud af en bevilling på 7 mio. EUR. Forpligtelserne for AVS-regionen kunne - selv om de i vid udstrækning overskred den oprindelige bevilling - ikke opveje de manglende forpligtelser for ALAMED-landene.

Under omstruktureringen i Kommissionen i november 1999 blev de interne regler for forvaltning af budgettet desuden ændret, og ansvaret for denne budgetpost blev ændret via navnlig en overførsel i utide af ansvarsområder ved udgangen af året. Omstruktureringen medførte også forsinkelser i forberedelsen af projekter. For at undgå manglende indgåelse af forpligtelser for afsatte midler besluttede Kommissionen imidlertid at overføre bevillingen til miljøbudgetposten, hvor der på det tidspunkt manglede penge.

Der blev i løbet af regnskabsåret 2000 truffet en række korrigerende foranstaltninger, og der blev indgået forpligtelser for alle de midler, der var afsat til både ALAMED- og AVS-regionerne som følge af en aftale mellem Kommissionens tjenestegrene, navnlig med oprettelsen af en taskforce for koordineringen og planlægningen mellem tjenestegrene.

I 1997 blev budgetpost B7-663 (Bekæmpelse af sexturisme i tredjelande) oprettet for at sætte Kommissionen i stand til at gennemføre de generelle rammer for bekæmpelse af børnesexturisme, som fastsat i KOM(96) 547. På den baggrund blev der fokuseret på at dæmme op for de faktorer, der ligger til grund herfor både i oprindelses- og destinationslandet.

Det oprindelige beløb (500 000 ECU) blev fordoblet i 1999. Forpligtelsesbevillingerne på 1 mio. EUR blev fastholdt på samme niveau i 2000.

Driftsmæssigt blev der i 1999 indgået forpligtelser for 768 652 EUR til gennemførelsen af tre projekter inden for de mere generelle rammer af bevidstgørelses- og informationskampagner.

- (1) Udvikling af en internetplatform mod seksuel misbrug af børn i turisme.*
- (2) Vedtagelse af en adfærdskodeks for rejsearrangører mod børnesexturisme.*
- (3) Udformning af retningslinjer for journalister og medier vedrørende dækningen af emner vedrørende seksuel udnyttelse af børn.*

Dette satte desuden Kommissionen i stand til aktivt at deltage i flere rejsemesser og udarbejde og offentliggøre relevant informationsmateriale.

Nedenfor gives nærmere oplysninger om forpligtelserne på 768 652 EUR:

	<i>Forpligtelser 1999</i>			
	<i>Budgetpost B7-663</i>			
<i>Terre des hommes (TDH) Tyskland</i>	<i>60 %</i>	<i>122,954</i>	<i>Internetplatform mod seksuelt misbrug af børn i forbindelse med turisme til brug for turister og fagfolk i turistbranchen - Fase I</i>	<i>Etablering af de nødvendige strukturer, færdiggørelse af internet-søgninger og udformning af internetplatform</i>
<i>ECPAT Sverige</i>	<i>60 %</i>	<i>239,396</i>	<i>Adfærdskodeks for rejsearrangører mod sexturisme - Fase I</i>	<i>Oprettelse af et net af deltagerlande, udformning af evalueringsprocedure og -organ</i>
<i>International Federation of Journalists (IFJ)</i>	<i>60 %</i>	<i>32,610</i>	<i>Projektet vedrørende øget bevidsthed i medierne om den etiske dimension i forbindelse med ansvarlig turisme - Fase I</i>	<i>Udformning af retningslinjer for journalister om etiske og professionelle resultater i forbindelse med rapportering, udvikling af en fælles fremgangsmåde mellem journalister og fagforeninger om fælles informationsstrategier.</i>
<i>STRATCOM-konsulent</i>	<i>100 %</i>	<i>111,270</i>	<i>Teknisk støtte</i>	
<i>Europa-Kommis-sionen</i>	<i>100 %</i>	<i>188,759</i>	<i>Deltagelse med stand på turistmesser i 1999 og 2000</i>	<i>Fremstilling og formidling af løbesedler vedrørende EU's indsats for at bekæmpe børnesexturisme og tilrettelæggelse af diskussionsgrupper med rejseindustrien.</i>
<i>Europa-Kommis-sionen</i>	<i>100 %</i>	<i>73,663 (10.075+ 10.588+5 3.000)</i>	<i>Materiale til offentliggørelse</i>	<i>Bred bevidstgørelseskampagne</i>

xxvi) Administrative udgifter

a) henviser til, at i 1999 var de årlige udgifter i alle institutioner til invalidepension til tjenestemænd i tilfælde af varig og total invaliditet på omkring 114 mio. EUR til omkring 2 700 tjenestemænd; bemærker, at der i 1999 var 28 779 tjenestemænd i alle EU's institutioner; udtaler, at den høje frekvens for invalidepensionering lader formode, at invalidepensionering uberettiget bruges som led i personalepolitikken; ville hilse en sammenlignende undersøgelse fra Revisionsretten af invaliditetssatserne i medlemsstaterne og andre internationale organisationer velkommen; opfordrer Kommissionen til at aflægge beretning om de underliggende årsager til disse problemer og sikre, at de eksisterende bestemmelser håndhæves strengt

b) henviser til, at der blev etableret et EU/US-stipendieprogram for 20 år siden, hvor EU-tjenestemænd med mindst fem års erfaring kan sendes på langtidsophold på amerikanske akademiske institutter; beklager, at der ikke eksisterer et sådant program for europæiske universiteter; opfordrer Kommissionen til at foretage en evaluering af dette programs omkostningseffektivitet inden starten på den næste dechargeprocedure.

Kommissionens svar på punkt 9 xxvi):

a) INVALIDEPENSIONERING

1. Invalidepensionering

I de seneste 10 år har antallet af invalidepensioneringer i EU-institutionerne været som følger:

Budgetår	Alle institutioner			Kommissionen		
	Invalidepensionering	Antal ansatte	%	Invalidepensionering	Antal ansatte	%
1990	143	24 018	0,59	108	16 720	0,65
1991	134	24 629	0,54	104	17 175	0,61
1992	126	25 567	0,49	89	17 952	0,50
1993	140	26 359	0,53	99	18 576	0,53
1994	142	26 984	0,53	109	19 027	0,57
1995	153	28 868	0,53	113	20 143	0,56
1996	153	29 651	0,52	119	20 831	0,57
1997	157	30 048	0,52	107	21 190	0,50
1998	202	30 384	0,66	140	21 495	0,65
1999	205	30 599	0,67	151	21 603	0,70
2000	212	30 819	0,69	153	21 703	0,70

Antallet af pensioneringer var relativt stabilt indtil 1997 - ca. 0,53 % - hvorefter det steg til 0,69 % i 2000.

I Kommissionen skyldtes denne stigning objektive faktorer i forbindelse med arbejdsstyrkens aldring. Det skal endvidere bemærkes, at det store antal invalidepensioneringer skyldtes psykologiske problemer (46 % af invalidepensioneringerne de sidste fire år).

2. Kontrol af invalidepensionering - beslutningsproceduren

Proceduren i forbindelse med invalidepensionering indledes på anmodning af en medarbejder eller i tilfælde af medarbejdere, der har haft sygeorlov mere end 365 dage over tre år, af administrationen. I begge tilfælde anmoder ansættelsesmyndigheden Lægetjenesten om en udtalelse, som hvis det er usandsynligt, at den pågældende medarbejders helbredstilstand vil forbedre sig inden for et tidsrum, der vil gøre det muligt for den pågældende at genoptage sit arbejde, sammenkalder Invaliditetsudvalget.

Invaliditetsudvalget består af tre læger, en er udnævnt af Lægetjenesten, en anden er udnævnt af den pågældende medarbejder og en tredje er udnævnt efter fælles aftale mellem de to. Invaliditetsudvalget afgiver udtalelse om invaliditetsspørgsmålet, om invaliditeten er arbejdsbetinget eller ej, og om den pågældende medarbejders helbredstilstand efterfølgende regelmæssigt skal tages op til behandling. Ansættelsesmyndigheden træffer beslutning på grundlag heraf.

De fleste ansøgninger om invalidepensionering er begrundede og accepteres. En række statistiske data dokumenterer, at Invaliditetsudvalget³ arbejder ansvarligt:

- Den gennemsnitlige invaliditetsalder er 52,2 år, og den gennemsnitlige anciennitet i tjenesten er 20,6 år (tal for de sidste fire år).*
- Procentdelen af invalidepensioneringer i OECD er på 0,55 %, hvilket ligner tallet for Kommissionen.*
- Procentdelen af invalidepensioneringer i de nationale offentlige tjenester varierer mellem 0,36 % og 1,07 % (tal fra EUROSTAT). Disse tal og alle eventuelle sammenligninger skal behandles med varsomhed, da nogle af tallene allerede er 10 år gamle, og da EUROSTAT modtager meget få oplysninger fra medlemsstaterne (navnlig om, hvilke mennesker der er omfattet af tallene).*
- Endelig skal nævnes, at den gennemsnitlige levealder blandt invalidepensionerede er 10 år lavere end for dem, der er pensioneret.*

Det skal afslutningsvis siges, at beskyldningen om, at "den høje frekvens for invalidepensionering lader formode, at invalidepensionering uberettiget bruges som led i personalepolitikken", ikke understøttes af disse tal.

Revisionsretten er på nuværende tidspunkt ved at afslutte revisionen af Sygeforsikringens udgifter før og efter invalidepensionering og har herefter til hensigt at gennemføre en revision af den måde, hvorpå Invaliditetsudvalget fungerer.

3. Invalidepensioneringernes budgetmæssige virkninger

Invalidepensionen udgør:

- i tilfælde af arbejdsbetinget invaliditet: 70 % af slutlønnen*
- i andre tilfælde af invaliditet: den pension, som den pågældende medarbejder ville have fået, hvis han eller hun var forblevet aktiv i tjenesten indtil sit 65. år.*

I 2000 kostede invalidepensionerne (for alle institutioner) 124 mio. EUR; den blev udbetalt til 2 885 personer, der fordeler sig som følger:

- 1 159 under 60 år*
- 586 i alderen 60-65 år*
- 1 141 over 65 år.*

Situationen set ud fra et budgetmæssigt synspunkt er derfor forvredet, fordi personer over 65 år fortsat medtages, selv om de reelt skulle medregnes under pensionsordningen. Hvis kun de 1 159 personer under 60 år blev medtaget, ville budgettet for 2000 være på ca. 50 mio. EUR.

³ Dette forventes bekræftet i 2001 af Revisionsretten, som på nuværende tidspunkt er ved at afslutte revisionen af Sygeforsikringens udgifter før og efter invalidepensionering, og som herefter har til hensigt at gennemføre en revision af den måde, hvorpå Invaliditetsudvalget fungerer.

4. Foreslåede forbedringer i forbindelse med reformen

I det vejledende dokument om løn og pension, som Kommissionen godkendte den 28. februar 2001 som en del af reformen, foreslås en række foranstaltninger for at gøre invaliditetsordningen mere kohærent. Disse omfatter fjernelse af bestemte bestemmelser, som undertiden gør invalidepensionen mere attraktiv end den almindelige pension. Disse vedrører følgende:

- *erstatning af invalidepensionen med en invaliditetsydelse, der efterfølges af pensionen ved det 65. år, medmindre den maksimale pension er optjent inden da*
- *fastsættelse af invalideydelsen til 70 % af den sidste grundløn i stedet for at beregne den pension, som modtageren ville have kunnet få ved afslutningen af en fuldstændig karriere*
- *ingen mulighed for at gå yderligere løntrin op*
- *fastsættelse af en mindsteinvaliditetsydelse ved grundlønnen for en tjenestemand med graden D 4/1 (i stedet for 120 % af en D 4/1-løn)*
- *ingen overlapning: den del af eventuelle ydelser af samme type eller indtægten fra betalt aktivitet, som sammenlagt med invaliditetsydelsen overstiger den sidste grundløn, vil blive fratrukket invaliditetsydelsen.*

b) STIPENDIER I USA

1. Formål og oprindelse

Der er tale om et årligt program (der forvaltes af et kontor i Kommissionen) udarbejdet af bestemte amerikanske universiteter og forskningscentre, der for at lære deres studerende og personale om europæiske anliggender tilbyder at modtage en tjenestemand fra EU-institutionerne for at undervise bestemte klasser og/eller lede forskning.

Ordningen er fra begyndelsen af halvfjerdserne, da Kommissionen blev opfordret til at sende stipendiater til bestemte universiteter eller forskningscentre i USA (Harvard University og the Brookings Institute i Washington) for lære deres studerende om europæiske anliggender.

Det er et program, der opfylder dette særlige behov, og som er udformet med henblik på at tilbyde undervisning og udveksling med EU's vigtigste handelspartnere. Det vil derfor være svært at udvide et sådant specifikt program til europæiske universiteter. Hvis der skulle være behov herfor, forekommer det mere hensigtsmæssigt at dække det ved hjælp af andre midler uden for dette program.

Oprindeligt var der tale om en sporadisk foranstaltning, men programmet blev derefter struktureret som følge af sin succes og udvidet til ni af de mest prestigefyldte amerikanske universiteter og forskningscentre, både private og offentlige, der tilbyder undervisning af høj kvalitet om europæiske anliggender (bilag 1). I begyndelsen var det begrænset til Kommissionens tjenestemænd, men det blev senere åbnet for tjenestemænd fra andre EU-institutioner (Europa-Parlamentet, Rådet, Domstolen etc.).

Fra 1977 til 2001 kom 22 af de 106 stipendiater, der deltog i programmet, fra andre institutioner end Kommissionen

I det akademiske år 2000-2001 er der blevet ydet syv stipendier for ophold på Harvard University, Texas University, Duke University, George Mason University (Virginia), Tufts University, University of Washington i Seattle.

2. Stipendiaternes program

Stipendiaternes opgaver består afhængig af programmet og deres interesser af en kombination af følgende:

. undervisning i europæiske og internationale anliggender for klasser eller seminarer på universitets- eller ph.d-niveau.

. personlig forskning (f.eks. en undersøgelse af teknologioverførsel i Nordamerika: forslag til forbedring af teknologioverførslen i forbindelse med forskning og udviklingsprogrammer i EU eller USA's og EU's politik i Østasien), hvoraf noget er blevet offentliggjort (f.eks. "The Euro from a European Union's point of view" og "Environmentally-friendly decision-making in structural policies - an analysis of the mechanisms and practice in the US and conclusion for the European Union")

. bistand til studerende og undervisningspersonale vedrørende europæiske anliggender

. forelæsninger om europæiske anliggender både på universitetet og for politikere og erhvervslivet.

Ved afslutningen af deres ophold afleverer stipendiaten en rapport om deres aktiviteter under opholdet til udvælgelsesudvalget.

3. Udvælgelse af deltagere

- Det er det højtstående udvalg, Committee on Fellowships and Academic Visits, der blev nedsat i 1978, der foretager udvælgelsen blandt ansøgerne.

Udvalget ledes på nuværende tidspunkt af en generaldirektør og en kabinetschef samt repræsentanter for fem andre tjenestegrene. De øvrige institutioner deltager i udvalgets arbejde via en repræsentant for Europa-Parlamentets og Rådets sekretariater.

Da det af stipendiaterne kræves, at de deler deres viden og erfaringer i forbindelse med universitetsprogrammer på højt niveau og fungerer som uformelle ambassadører for EU-institutionerne, skal det være tjenestemænd, der ud over at beherske engelsk godt og have meget gode evner til relationer med andre og forskningsevner skal have et meget indgående kendskab til europæiske anliggender på det politiske, økonomiske eller retlige område. Reelt har deltagerne generelt langt mere end minimumskravet på fem års erfaringer med EU-institutionerne og EU's politik, idet de fleste af dem, når de udvælges, befinder sig i graderne A5-A3.

4. Costbenefitanalyse

4.1. Fordele

Det er ikke let at opgøre de direkte fordele ved denne type uddannelse. Det er dog muligt at fremhæve følgende som fordele for både stipendiaten og institutionen:

. For enkeltpersoner: programmet giver stipendiater mulighed for at udvide deres viden og erfaringer ved at deltage i undervisningen eller forskningen på et gæsteuniversitet, generelt i et særligt stimulerende miljø. Det giver også mulighed for at knytte nyttige forbindelser og få uformelle kontakter med den akademiske og politiske verden samt erhvervslivet i USA.

Hvor meget der opnås for så vidt angår viden, erfaringer og etablering af net afhænger selvfølgelig af hvert program, men følgende bemærkning resumerer den fordel, deltagerne kan opnå: "Haward-stipendiet udgør en unik tilgang til nye indtryk, giver adgang til uddannelse på højt niveau og mulighed for at fordybe sig i et forskningsområde. Det overordnede resultat er meget positivt, og erfaringen er både fagligt og menneskeligt berigende."

For den institution, hvor stipendiaten arbejder: programmet udgør en (beskeden) del af uddannelsesmulighederne inden for ledelse og forvaltning, der står til rådighed for mellemledere og højtstående ledere.

Det giver stipendiater mulighed for at uddybe deres viden og få ny og ofte specialiseret viden på områder som internationale forbindelser, politiske, økonomiske og handelsmæssige forbindelser mellem navnlig USA og EU. Dette meget specifikke program vil fortsat indgå som en del af uddannelsesprogrammet for ledere.

Som det er blevet understreget i en række rapporter, gør de kontakter, som programmet letter, med ikke kun den akademiske verden, men også den politiske og erhvervslivet, det til en uovertruffen måde at repræsentere, videreformidle oplysninger og påvirke på, hvilket er til gavn for EU's institutioner og politikker.

I den forbindelse påpegede en stipendiat, at disse forelæsninger i høj grad udgjorde en god mulighed for at sætte en række misforståelser omkring EF/EU ind i et klarere perspektiv. En anden deltager bemærkede, at EU's stipendiatorordning i rigeligt omfang kan begrundes med den positive indflydelse, den kan have på potentielle ledere i USA.

4.2. Omkostninger

Udgifterne til disse besøg dækkes via udgifterne til tjenesterejser.

Besøgene behandles som langvarige tjenesterejser (defineret som ophold af mindst fire ugers varighed på samme sted) og dagpengesatsen (inklusive udgifter til hotel) nedsættes derfor som fastsat i artikel 13, stk. 7, i bilag VII til vedtægten med en fjerdedel.

Budgettet i 2000 for alle stipendiater (programmerne for 2000-2001) beløber sig til 340 000 EUR eller ca. 0,8 % af Kommissionens samlede budget til tjenesterejser.

Oven i disse direkte omkostninger kommer de indirekte omkostninger ved, at en højtstående tjenestemand er fraværende i denne periode, der sættes til en pr. tusinde på lønningslisten (7-9 stipendiater om året i forhold til antallet af de A-tjenestemænd, der kan komme i betragtning, i en ni måneders periode).

Gevinsten for så vidt angår viden, erfaring og etablering af net kombineret med virkningerne for amerikanske studerende viser, at programmet udgør en klar fordel for institutionerne, og gevinsten mere end udligner de direkte og indirekte omkostninger ved programmet, der er relativ små; opholdet kan derfor betragtes som en rimelig investering på uddannelsesområdet, der står til rådighed for et begrænset antal tjenestemænd.

3.8. Tipunktsplanen

10. lykønsker og støtter budgetkommissæren, som har forsøgt at få gennemført en længe tiltrængt forandring; anerkender, at Kommissionen efter gentagne opfordringer fra Parlamentet om at nedbringe de uacceptabelt høje fejlprocenter i februar 2000 og februar 2001 fremlagde handlingsplaner; er besluttet på at overvåge opfølgningen og gennemførelsen

af handlingsplanen nøje; beklager, at der ikke findes "resultattavler", således at man kan bedømme, hvor effektivt Kommissionens generaldirektorater forvalter skatteydernes penge under MAP2000 og SEM2000-reformprogrammerne; glæder sig over, at Kommissionen efter påbud fra Parlamentet har iværksat en omfattende radikal reform og har foreslået en ændring af finansforordningen med henblik på at forbedre den finansielle forvaltning; forventer, at Kommissionen tilslutter sig de punkter i tipunktsplanen, som ikke allerede er blevet behandlet i forbindelse med reformen af Kommissionen, og aflægger beretning i en situationsrapport om reformen af Kommissionen inden næste dechargeprocedure begynder i november 2001; opfordrer Kommissionen til,

Kommissionens svar på punkt 10:

Kommissionen takker ordføreren, det relevante udvalg og Europa-Parlamentet for dets støtte.

Kommissionen vil i sidste kvartal af 2001 fremlægge endnu en situationsrapport, der opsummerer gennemførelsen af reformen frem til september 2001.

I. hvad angår de årlige planer, for første gang at fremlægge en oversigt efter generaldirektorat af alle udførte og udestående opgaver i 2000, da der ikke for 1999 eller for noget tidligere år er udarbejdet arbejdsplaner for hver enkelt af de 29 generaldirektorater og stillingsbeskrivelser for alle de 59 tjenestemænd, der beklæder A1-stillinger; glæder sig over, at Kommissionen under aktion 22 i hvidbogen om reformen af Kommissionen ville gennemføre individuelle præstationsvurderinger for A1- og A2-tjenestemænd i april 2001; beklager de væsentlige forsinkelser, således at den første vurdering først påbegyndes ved udgangen af 2001, jf. Kommissionens beslutning af 22. december 2000 om vurdering, udvælgelse og udnævnelse af højtstående tjenestemænd i Kommissionen (SEK(2000) 2305); anmoder om fremsendelse af årlige arbejdsplaner og vurderinger af A1-tjenestemænd på et fortroligt grundlag; opfordrer Kommissionen til at informere Parlamentet om, hvor mange tjenestemænd, der har forladt tjenesten efter vedtægtens artikel 50 og 51; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til vurderingerne af de ansatte; anmoder Kommissionen om at gennemføre foranstaltninger, der vil gøre det muligt for den at afskedige A1-tjenestemænd, hvis rapporter over karriereløbet viser, at deres præstationer er utilstrækkelige.

Kommissionens svar på punkt 10.I.: Jobbeskrivelse for A1-tjenestemænd

Kommissionen bekræfter, at den har til hensigt at udforme jobbeskrivelser for hele personalet, herunder A1- og A2-tjenestemænd. På grundlag af pilotprojektet i 2000 er Kommissionens tjenestegrene på nuværende tidspunkt ved at afstikke de retningslinjer, som ved afslutningen af forhandlingerne bliver genstand for Kommissionens beslutning i efteråret 2001. Som følge af denne beslutning vil der blive udarbejdet jobbeskrivelser, og Kommissionen lover endnu en gang at meddele Europa-Parlamentet jobbeskrivelserne for A1-tjenestemænd.

Vurdering af A1-tjenestemænd

Tidsplan

Kommissionens beslutning af 22. december 2000 indeholder bestemmelser om, at der skal etableres et system til vurdering af højtstående kommissionstjenestemænds præstationer, som omhyggeligt skal gennemføres ved anvendelse af de metoder, der er bedst egnede i lyset af institutionens rolle, organisation og kultur. Kommissionen vil i forbindelse med denne opgave søge bistand fra eksterne professionelle konsulenter.

Det tager tid at iværksætte og fuldføre indkaldelser af bud i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiverne om offentlige indkøb. Det er grunden til, at den første vurdering ikke kan gennemføres før 2002.

Meddelelse af vurderingerne af A1-tjenestemænd til Europa-Parlamentet

I Kommissionens beslutning om højtstående tjenestemænd nævnes det, hvilke institutioner der kan få adgang til vurderingerne og årsagerne til at anmode om adgang hertil:

Det fastsættes heri, at vurderingerne af individuelle tjenestemænd vil blive lagt i disse personlige dossier og fortsat vil være fortrolige og udelukkende til intern brug i institutionen. Uden for Kommissionen er det kun autoriserede EU-institutioner (navnlig Domstolen og Revisionsretten), der vil kunne få adgang til vurderingerne, således at de kan opfylde deres forpligtelser i henhold til traktaten, men under overholdelse af traktatens artikel 287.

Afskedigelse af A1-tjenestemænd

Beslutningen om højtstående tjenestemænd indeholder bestemmelse om, at i tilfælde af to på hinanden utilfredsstillende vurderinger kan Kommissionen overveje at forflytte den pågældende tjenestemand til andre opgaver ved brug af de normale udvælgelsesprocedurer eller ved beslutning i medfør af vedtægtens artikel 7. Ineffektive tjenestemænd kan også sættes ned i graden.

Antal tjenestemænd, for hvilke artikel 50 er blevet anvendt.

<i>I tidsrummet 1995-1999:</i>	<i>25</i>
<i>I 2000:</i>	<i>5 A1 og 2 A2</i>
<i>Frem til 30. juni 2001:</i>	<i>2 A1 og 10 A2</i>
<i>Samlet antal ansatte hidtil:</i>	<i>254</i>

I 2000 var der ingen tjenestemænd, der forlod tjenesten i medfør af vedtægtens artikel 51. Kommissionen vil indføre nye procedurer for så vidt angår faglig inkompetence. Som anført i Kommissionens beslutning af 22. december 2000 om vurdering, udvælgelse og udnævnelse af højtstående tjenestemænd i Kommissionen skal disse nye procedurer tilsvarende finde anvendelse på A1- og A2-tjenestemænd.

Inden for rammerne af aktivitetsbaseret management (ABM) udgør den årlige managementplan det første redskab, som hver tjenestegren anvender for at tilrettelægge og forbedre forvaltningen af sine aktiviteter og ressourcer på grundlag af et sæt målsætninger. Det er også det instrument, der omsætter Kommissionens politiske prioritering til konkrete tiltag og sikrer opfølgningen, overvågningen og evalueringen heraf. Den indeholder alle de elementer (målsætninger, indikatorer, beskrivelse af overvågnings- og rapporterings-systemer og af evalueringsplaner samt de menneskelige og budgetmæssige ressourcer), som sætter hver tjenestegren i stand til aktivt og effektivt at gennemføre sine aktiviteter. Arbejdet med managementplanen for 2002 vil blive påbegyndt i anden halvdel af 2001. Dette arbejdsprogram offentliggøres næste år.

II. hvad angår den årlige erklæring, at sikre, at hver enkelt kommissær, generaldirektør og delegationsleder undertegner en årlig erklæring - første gang den 1. juni 2001 - om, at der er indført tilstrækkelig intern kontrol, og sikre, at hver enkelt af disse personer hvert år - for første gang den 1. marts 2002 - undertegner en erklæring om, at alle de midler, som han/hun er ansvarlig for, så vidt han/hun ved, er blevet anvendt i overensstemmelse med principperne om forsvarlig og effektiv forvaltning; bemærker, at konsekvenserne af ikke at skrive under og af ikke at leve op til de forventninger, der stilles til sådanne forsikringer og erklæringer, samt konsekvenserne for hele kæden af ansvarlige skal klarlægges;

Kommissionens svar på punkt 10.II):

Som fastsat i aktion 82 i hvidbogen om den administrative reform og medtaget under punkt 4.9 og 4.10 i chartret for de ved delegation anvisningsberettigede, som Kommissionen vedtog den 13. december 2000 vil det af hver enkelt generaldirektør eller chef for en tjenestegren fra 2002 blive krævet, at de udarbejder en årlig aktivitetsrapport, hvortil der vil blive knyttet oplysninger om budget- og regnskabsforvaltningen i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste, og at de underskriver en erklæring om, at tjenestegrene fungerer korrekt og navnlig, at det interne kontrolsystem, der er indført, er pålideligt.

Formålet med rapporten og erklæringen er at forbedre den interne forvaltning af finansielle og menneskelige ressourcer og ændrer på ingen måde hele Kommissionens regnskabspligter over for dechargemyndigheden eller det ansvar, generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrene har over for Kommissionen. Deres ansvar som ved delegation anvisningsberettigede forbliver uændret og kommer til udtryk i erklæringen, men det udvides på ingen måde.

Erklæringen vil indeholde en rimelig forsikring fra generaldirektøren eller chefen for en tjenestegren om, at på grundlag af deres vurdering og de til rådighed stående oplysninger er de ressourcer, der er afsat til de aktiviteter, der beskrives i de årlige rapporter, det foregående år blevet anvendt i overensstemmelse med principperne om lovlighed, formel rigtighed og sund finansforvaltning, og at de, når det er nødvendigt, har til hensigt at forbedre forvaltningen og/eller de interne kontrolsystemer under deres ansvar.

Ved udformningen af erklæringerne kan generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrene fremkomme med eventuelle forbehold, der forhindrer dem i at give den rimelige forsikring, der er nævnt ovenfor. Sådanne forbehold vil vedrøre organisatoriske mangler i forbindelse med den interne kontrol i generaldirektoratet, som den ved delegation anvisningsberettigede kender til. Når den ved delegation anvisningsberettigede henleder Kommissionens opmærksomhed herpå, angiver den pågældende de foranstaltninger, det er planlagt at træffe for at rette op på situationen, samt tidsplanen herfor.

Når Kommissionen har modtaget alle de individuelle rapporter og erklæringer, vil den vedtage en sammenfattende rapport. Kommissionen vil således notere sig eventuelle forbehold, vurdere de foreslåede foranstaltninger og den foreslåede tidsplan og sikre, at foranstaltningerne gennemføres. Den sammenfattende rapport vil således ikke blot udgøre et internt forvaltningsredskab, der gør status over resultaterne i Kommissionens tjenestegrene, men også udgøre en supplerende informationskilde for institutionerne vedrørende forvaltningen af Kommissionen.

Disse rapporters og erklæringers indhold og omfang samt proceduren for færdiggørelsen heraf og den interne og eksterne anvendelse heraf er omfattet af den meddelelse, Kommissionen vedtog den 27. juni 2001 (SEK(2001) 875/6). Kommissionen besluttede, at den årlige rapport samt erklæringerne skal udarbejdes senest den 1. maj hvert år.

I juni 2001 udarbejdede generaldirektørerne og cheferne for tjenestegrene en foreløbig rapport og erklæring, hvori foranstaltningerne til gennemførelse af den finansielle reform blev opridset. I overensstemmelse med rapporternes faktuelle indhold, anføres det i erklæringerne blot, at oplysningerne giver et sandt og rimeligt overblik.

Denne første udarbejdelse af rapporter og erklæringer giver Kommissionen lejlighed til at rapportere til de øvrige institutioner, særlig Europa-Parlamentet, om, hvor langt Kommissionen er nået med den finansielle reform. Det viser, hvor højt Kommissionen prioriterer, at overgangsfasen forløber gnidningsløst, og giver de øvrige institutioner oplysninger om, hvilke resultater der i lyset af fremskridtene i 2001 kan forventes i 2002.

III. hvad angår klassificeringen "(league table)", at indføre et egnet ledelsesinformationssystem, således at der kan foretages en kvalitativ og kvantitativ vurdering, hvorved bedste praksis kan blive anvendt i hele Kommissionen; noterer sig, at der ikke var en statistisk opdeling efter generaldirektorat til rådighed for de 2 805 forpligtelsesforslag, betalingsordrer og indtægtsordrer, som blev afvist i 1999 af Finanskontrollen og den anvisningsberettigede af flere forskellige årsager, herunder fejl som følge af ukorrekte kontraktudkast, uberettigede udgifter, uberettigede modtagere, utilstrækkelig hensyntagen til besparelser og rentabilitet samt dobbeltbetalinger; kræver en sammenligning af generaldirektoraterne ud fra en række forvaltningskriterier, herunder: betalingsfrister, uindfrie forpligtelser, inddrivelse, der er påbegyndt og afsluttet, faktisk kontra forventet gennemførelse, antal uddannelses timer, gennemsnitlig ledighedsperiode for stillinger og foranstaltninger, der træffes som følge af interne revisioner, præstationsvurderinger, anmeldte påstande om uregelmæssigheder og rapporter fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig;

Kommissionens svar på punkt 10. III.:

Som anført i svaret til det foregående punkt (10.II) vil generaldirektoraterne fra 2002 systematisk udarbejde årsrapporter, der indeholder en erklæring fra generaldirektøren med en forsikring om, at den interne kontrol i hans tjenestegren er korrekt. Kommissionen finder, at sammenfatningen af årsrapporten fra generaldirektoraterne udgør et af de elementer, hvorpå Kommissionens resultater skal vurderes. Kommissionen vil i forbindelse med årsrapporten for 2000 udarbejde en sammenfattende redegørelse for gennemførelsen af reformen i hvert GD. Der vil blive fremlagt oplysninger om budgetresultatet, latente forpligtelser, udestående forpligtelser og betalingsfrister.

En sammenligning af tjenestegrenenes resultater med en række indikatorer risikerer at give et forkert indtryk på grund af de meget forskellige situationer, de forskellige generaldirektorater og tjenestegrene befinder sig i, og det vil derfor også være svært at fortage en sammenligning mellem generaldirektorater, der giver mening.

Kommissionen vil udarbejde en sammenfattende rapport med henblik på at afklare, hvor langt alle generaldirektorater er kommet med reformen.

Med hensyn til "anmeldte påstande om uregelmæssigheder" henvises der hertil under punkt 10.VI.

IV. Opfølgning af revisioner, evalueringer og budgetgennemførelse

a) hvad angår opfølgning af revisioner, hvert halve år at sende dechargemyndigheden en sammenfatning af nøgleresultater, henstillinger og opfølgning af alle interne revisioner, som er udført af Kommissionen; noterer sig, at opfølgningen af revisioner, som Finanskontrollen udførte i 1999, ikke altid har været hurtig, effektiv og udførlig; opfordrer Kommissionen til at oplyse, hvilke skridt der blev taget for at følge op på de revisioner, der er opført i bilag 3;

Kommissionens svar på punkt 10.IV.:

I Den Interne Revisionstjenestes årsrapport for 2000 redegøres der for, hvorledes denne tjeneste blev oprettet i 2000, hvorledes kapacitetsopbygningen gradvis fandt sted, og hvilke revisionsaktiviteter der blev iværksat og var i gang pr. 31. december 2000. Den Interne Revisionstjeneste vil i anden halvdel af 2001 fremlægge en midtvejsrapport for 2001 med foreløbige resultater.

Proceduren forud for informeringen af Den Interne Revisionstjeneste var, at generaldirektoraterne traf foranstaltninger for at rette op på de svagheder, der var blevet indkredset ved revisionen. Finanskontrollen ville følge op herpå ved senere revisioner. Fremgangsmåden er blevet styrket med oprettelsen af Den Interne Revisionstjeneste og Revisionsopfølgingsudvalget, der sikrer en overordnet opfølgning på grundlag af henstillinger.

b) hvad angår sektorbestemte evalueringer, på møder i Budgetkontroludvalget med deltagelse af generaldirektøren for det pågældende generaldirektorat, det pågældende medlem af Revisionsretten og en delegation fra det pågældende fagudvalg at foretage regelmæssige evalueringer af politikken inden for de forskellige sektorer;

Kommissionens svar på punkt 10. IV. b):

I overensstemmelse med princippet om hele Kommissionens kollektive ansvar og rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen vil de kommissionsmedlemmer, der er ansvarlige for budgettet og den administrative reform, fremlægge en sammenfattende rapport vedrørende generaldirektoraternes årsberetninger for de relevante organer i Europa-Parlamentet, navnlig Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget.

De øvrige kommissionsmedlemmer vil give deres politiske vurdering af de områder, de er ansvarlige for i overensstemmelse med den ordning, der er aftalt med parlamentsudvalgene. De kan anmode generaldirektøren om, at han skal fremlægge sin forvaltningsrapport for det pågældende parlamentsudvalg.

Kommissionen vil med glæde fremlægge resultaterne af de gennemførte evalueringer.

c) hvad angår gennemførelsestallene, at sende en repræsentant til Parlamentets Budgetkontroludvalg for at fremlægge og redegøre for de kvartalsvise tal for

budgetgennemførelsen og skitsere og behandle eventuelle problematiske tendenser eller områder samt problemerne i forbindelse med sene betalinger, således at Parlamentet kan få opfyldt sit ønske om med regelmæssige mellemrum i løbet af året at foretage en nøje kontrol af budgetudgifterne; beklager, at analysen af den økonomiske forvaltning for regnskabsåret 1999 er ufuldstændig og kun foreligger på et enkelt sprog; opfordrer Kommissionen til at forelægge en udtømmende analyse for de kommende år på samtlige officielle sprog;

Kommissionens svar på punkt 10. IV.) c):

Europa-Parlamentet orienteres regelmæssigt om situationen med hensyn til gennemførelsen af budgettet og er for nylig begyndt at sende Budgetkontroludvalget i Europa-Parlamentet og andre institutioner en ugentlig liste, der under hver budgetkonto viser den aktuelle gennemførelse af forpligtelser, betalinger og resterende forpligtelser, der skal betales (uindfriede fordringer).

Kommissionen sikrer Europa-Parlamentet en tidstro informering, hvilket sker meget hurtigere end tidligere, selv om det kun er muligt på ét sprog.

Kommissionen vil med glæde redegøre for denne nye måde at fremlægge tallene for gennemførelsen af budgettet på.

V. hvad angår "svingdøren (revolving door)", at stramme fortolkningen af og nøje overholde de nuværende bestemmelser for at undgå situationer, hvor tidligere ansatte i kommissærernes kabinetter og tjenestemænd kan anvende deres interne viden på en upassende måde til fordel for private interessegrupper eller industrien; påpeger, at dette var tilfældet for en række højtplacerede personer i 1999, bemærker, at der findes bestemmelser⁴, hvorefter Kommissionen er forpligtet til at fastsætte, hvilke stillinger der indebærer, at indehavere ikke i de tre år, der følger efter deres fratreden fra tjenesten, kan udøve erhvervsmæssig beskæftigelse mod eller uden vederlag; anmoder om nærmere detaljer om sådanne stillinger og oplysninger om anvendelsen af tilsvarende eller lignende bestemmelser på tidligere medlemmer af Kommissionen, medlemmer af kabinetter, ledere af delegationer eller repræsentationer eller generaldirektører;

Kommissionens svar på punkt 10. V.:

Der er i de senere år blev lagt stadig større vægt på de offentlige tjenesters etik og integritet, fordi en effektiv etisk ramme for offentlige tjenester er en forudsætning for offentlighedens tillid og understøtter denne. Vedtægten indeholder specifikke bestemmelser om både de betydelige forpligtelser, der finder anvendelse på tidligere tjenestemænd og midlertidigt ansatte, der tager arbejde i den private sektor og om procedurer for udstedelse af tilladelser. I vedtægtens artikel 16, 17 og 18 fastsættes, at der påhviler tjenestemænd en række pligter for så vidt angår integritet og diskretion. Kommissionen sikrer en streng anvendelse af disse bestemmelser. Tidligere tjenestemænd og midlertidigt ansatte skal derfor undgå at anvende potentielt følsomme oplysninger, som de har fået under deres ansættelse i Kommissionen.

⁴

Artikel 16 i vedtægten for tjenestemænd.

I vedtægtens artikel 16 fastsættes, at institutionerne udarbejder lister over de stillinger, som tidligere tjenestemænd ikke må udøve i en periode på tre år fra den dato, hvor de forlader tjenesten. I praksis har det ikke været muligt at udarbejde en fuldstændig liste. I forbindelse med navnlig højtstående tjenestemænd overvejes det imidlertid ved hjælp af en ad hoc-procedure grundigt, om den pågældende tjenestemand kan få tilladelse til at påtage sig et bestemt nyt job. Denne tilladelse skal fortsat være i fuld overensstemmelse med betingelser og krav i vedtægten. Den procedure, der iværksættes, når en sådan tilladelse skal gives, og som er fastsat i artikel 16 i vedtægten, er ved at blive ændret som en del af reformen.

Med hensyn til tidligere kommissionsmedlemmer skal de stå til ansvar for deres aktiviteter og adfærd i medfør af traktaterne (artikel 213, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab). Herudover forpligter adfærdskodeksen for kommissionsmedlemmer tidligere medlemmer af Kommissionen til at informere Kommissionen, når de inden for det første år, efter at de har forladt Kommissionen, påtager en erhvervsaktivitet. Hvis denne aktivitet vedrører den tidligere portefølje, vil Kommissionen træffe beslutning i sagen efter at have hørt "etikudvalget" om, hvorvidt aktiviteterne er i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 213.

VI. hvad angår informanter, at sikre, at dechargemyndigheden mindst en gang om året informeres om alle afsluttede undersøgelser af påstande om alvorlige forseelser, herunder tidspunktet for, hvornår påstanden blev fremsat, en beskrivelse af den påståede forseelse, foranstaltninger truffet i Kommissionen, tidspunktet for forelæggelsen af sagen for Revisionsretten og/eller Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og nærmere oplysninger om eventuelle opfølgende foranstaltninger, herunder indledning af administrative eller disciplinære procedurer og de foranstaltninger, der er truffet til at beskytte den pågældende informants retsstilling; glæder sig over at Kommissionen den 29. november 2000 vedtog et dokument om informationer om alvorlige forseelser (SEK(2000) 2078); glæder sig over, at Kommissionen på tilfredsstillende vis har undersøgt påstande, der er videregivet af Budgetkontroludvalget, om bl.a. anvendelsen af EU-midler i Bolivia (faglig bistand), Colombia (husprojekt i Tumaco) og Libanon (UNWRA-flygtningelejre);

Kommissionens svar på punkt 10. VI.:

I tidsrummet januar 2000-juli 2001 blev der ingen disciplinærsager indledt på grundlag af begrundet mistanke om eventuelle forseelser, som tjenestemænd i Kommissionen har påpeget.

En tjenestemand fremkom som informant med supplerende oplysninger, der hjalp OLAF med til at afslutte en undersøgelse; resultaterne heraf blev sendt til Kommissionen og de berørte retsmyndigheder.

VII. hvad angår disciplinære procedurer og sanktioner, at fremlægge sammenfattende oplysninger om afsluttede administrative undersøgelser og disciplinærsager; noterer sig, at Kommissionen fremlagde oplysninger om 14 ud af de 26 sager, der blev indledt, ført eller afsluttet i 1999 eller vedrørende udgifter fra 1999; mener, at 12 verserende sager bør behandles under den næste dechargeprocedure; opfordrer Kommissionen til at idømme personer, det være sig kommissærer, ansatte i kabinetter eller tjenestemænd, der findes skyldige i grov forsømmelighed i forbindelse med deres arbejde, passende bøder; henviser til, at tjenestemænd kan fratages deres pensionsrettigheder i henhold til tjenestemandsvedtægten; anmoder om at blive informeret om, hvordan den reviderede disciplinærprocedure virker, herunder især den eksterne overvågning; noterer sig Kommissionens konsultationspapir af

29. november 2000 om reformen af proceduren vedrørende disciplinærsager (SEK(2000) 2079) og konstaterer, at de deri indeholdte forslag er utilstrækkelige af følgende grunde:

a) det foreslåede eksterne element er for svagt: kun formanden for Disciplinærrådet skal hentes uden for institutionen og have en kontrakt, der kun kan forlænges fra år til år

b) den foreslåede oprettelse af et supplerende "Investigation and Disciplinary Office" til gennemførelse af administrative undersøgelser vil føre til kompetenceoverlapninger og -konflikter med OLAF, som allerede af Kommissionen har fået overdraget ansvaret for administrative undersøgelser i forbindelse med tjenestemænds alvorlige misligholdelse af deres pligter i henhold til vedtægten

c) der er slet ikke taget hensyn til spørgsmålet om tjenestemænds økonomiske ansvar for de skader, de måtte afstedkomme, og Kommissionen har hidtil ikke fremsat noget som helst forslag herom;

Kommissionens svar på punkt 10. VII.:

Kommissionen vil forelægge Budgetkontroludvalget en række sammenfattende oplysninger om disciplinærsager for næste decharge, således som det blev gjort sidste gang.

a) Kommissionen er ikke enig i, at det eksterne element er for svagt.

Formandens rolle er væsentlig, idet han er ansvarlig for sammensætningen af Disciplinærrådet og for udpegelsen af et medlem af dette til referent. Herudover sikrer formanden, at de forskellige beslutninger, som Disciplinærrådet træffer, gennemføres, og at alle relevante oplysninger og dokumenter forelægges hvert af Disciplinærrådets medlemmer. Dette omfatter gennemførelse af supplerende undersøgelser, konsultering af Juridisk Tjeneste, indkaldelse af vidner og oversendelse af Disciplinærrådets udtalelse til ansættelsesmyndigheden.

Det forhold, at formanden er udefra, sikrer en neutral fremgangsmåde, og han deltager ikke i afstemninger i Disciplinærrådet, undtagen i forbindelse med proceduremæssige spørgsmål eller hvis en afstemning er uafgjort, men spiller en vigtig rolle ved at sikre, at Disciplinærrådet udfører sine opgaver korrekt.

b) I juli 2000 oprettede Kommissionen et særligt kontor under Generaldirektoratet for Personale og Administration, der tager sig af forberedelsen og håndteringen af disciplinærsager. Dette kontor begyndte at fungere i januar 2001. Det vil blive styrket og benævnt undersøgelses- og disciplinærkontoret. Dets ansvarsområder er klart afgrænsede fra OLAF's, som har prioritet for så vidt angår beføjelser til at undersøge bestemte typer af alvorlige forseelser. I tilfælde af tvivl hører Kommissionen derfor altid OLAF i forbindelse med indkredsede sager eller mulige forseelser for at sikre, at OLAF ikke selv iværksætter en undersøgelse eller har til hensigt at gøre det. Det tætte samarbejde mellem det kontor, der har ansvaret for disciplinære og administrative procedurer, og OLAF vil blive kodificeret i forbindelse med indgåelsen af en samarbejdsaftale; dele af denne aftale vil blive medtaget i en håndbog om interne procedurer.

c) Kommissionen erkendte i sin meddelelse af 18. juli 2001 om nye retningslinjer for reformen af personalepolitikken (SEK(2001) 1202/6), at artikel 22 i vedtægten helt klart er væsentlig, ikke kun som det tilbageværende punkt i forbindelse med reformen af disciplinærprocedurerne, men også i forbindelse med reformen af den finansielle forvaltning. Kommissionen bemærkede desuden, at der er behov for at udvikle retningslinjer for anvendelsen af artikel 22 fremover.

Samtidig med at Kommissionen har gjort opmærksom på, at det overordnede princip bør være, at der fortsat kun i undtagelsestilfælde kan blive tale om personligt finansielt ansvar, da det ikke vil være hensigtsmæssigt at gøre et sådant ansvar gældende i forbindelse med mindre fejl, har den afstukket retningslinjer for så vidt angår de hovedelementer, som sådanne retningslinjer skal omfatte.

Når fejl er så grove, at der bliver tale om en national strafferetlig overtrædelse, vil ansættelsesmyndigheden forelægge sagen for de nationale retsmyndigheder.

VIII. hvad angår "Blak-listen", at føre en central database på linje med praksis i internationale organisationer som f.eks. Verdensbanken bestående af navnene på de selskaber og enkeltpersoner, der er fundet skyldige i at have svindlet med Unionens budget; anmoder om, at nærmere detaljer om dømte svindlere offentliggøres på Kommissionens websted; beklager, at der ikke rigtig er forståelse for et tidligt varslingsystem, den såkaldte gråliste, og at den ikke håndhæves tilstrækkeligt stringent af Kommissionen; påpeger, at der ikke bør ske nogen favorisering af organisationer, som har direkte forbindelser til personer, der arbejder eller har arbejdet i EU-institutioner; anmoder om, at både Blak- og grålisten krydsrefereres med det centrale fakturaregister, der er planlagt til april 2001 under aktion 11 i hvidbogen om reformen af Kommissionen (KOM(2000) 200), og med den centrale kontraktdatabase, der er planlagt til 2001 under aktion 74; anmoder Kommissionen om at fremsætte forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1469/1995 af 22. juni 1995 om foranstaltninger, der skal træffes over for visse erhvervsdrivende, der drager fordel af transaktioner finansieret af EUGFL, Garantisektionen, således at der kan opstilles lister over selskaber, der er mistænkt for uregelmæssigheder eller svig; anmoder Kommissionen om at sikre, at alle eksterne kontrahenter angiver, om de har arbejdet i EU-institutioner; forbeholder sig ret til at indhente oplysninger om de enkelte kontrakter; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til et retsgrundlag, der sætter Kommissionen i stand til at føje navne på selskaber og enkeltpersoner til BLAK-listen;

Kommissionens svar på punkt 10. VIII.:

Kommissionen deler Europa-Parlamentets målsætning om, at principielt bør EU ikke tilbyde virksomheder og enkeltpersoner, som beviseligt har handlet mod EU's finansielle interesser, kontrakter. Dette princip er udtrykkeligt medtaget i ændringen af finansforordningen.

Kommissionen har derfor inden for rammerne af systemet for tidlig varslings forpligtet sig til at forhindre, at der fremover indgås kontrakter med virksomheder eller enkeltpersoner, der har gjort sig skyldig i svig mod EU's budget. Kommissionen er helt enig i, at det er nødvendigt at beskytte Fællesskabets finansielle interesser ved hjælp af et system, der omfatter alle Kommissionens tjenestegrene for derved at undgå opsplittning og efterfølgende mangel på konsekvens, når der tages fat på problemet.

Det er imidlertid nødvendigt at være opmærksom på de bestemmelser, som EU-institutionerne skal overholde, når de i forbindelse med ovennævnte problemer opretter lister over kontrahenter. Hvis de metoder, Kommissionen har etableret med henblik herpå, er i strid med kontrahenternes rettigheder, kunne det gøre de oprettede mekanismer uanvendelige.

I forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger fastsættes en række begrænsninger i Kommissionens beføjelser til at udforme, cirkulere og anvende lister med personoplysninger.

Det skal påpeges, at systemet for tidlig varsling, der blev beskrevet sammen med den citerede artikel i forslaget til ændring af finansforordningen, kun skal betragtes som et instrument og en støtte for de anvisningsberettigede, der fortsat fuldt og helt er ansvarlige for beslutningen om i hver enkelt tilfælde at gå videre.

Mere generelt gennemfører Kommissionen de forskellige aktioner i hvidbogen, særlig artikel 94 (beskyttelse af kontraktforvaltningen mod risikoen for svig), både med henblik på at forebygge og afskrække. Målet er at sikre kontrollen med hele kontraktforholdets varighed (og tilknyttede dokumenter) og gøre det muligt at finde ud af, hvilke resultater den enkelte kontrahent når. Det vil generelt skabe et miljø i Kommissionen, som er mere positiv over for en sund og effektiv beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser.

Kommissionen har vedtaget et forslag til direktiv (KOM(2000) 275 endelig af 30.8.2000) om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af indkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, hvorved der indføres en obligatorisk mekanisme med henblik på at udelukke tilbudsgivere, der er blevet erklæret skyldig i at tilhøre en kriminel organisation eller i bestikkelse eller svig mod Fællesskabets finansielle interesser samt en frivillig mekanisme med henblik på at udelukke økonomiske aktører, der "ikke er pålidelige". Desuden vil der i medfør af et særligt initiativ, der vil blive taget i november 2001, blive indført en ordning for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, der gør det muligt at udelukke tilbudsgivere, der er blevet fundet skyldig i bestemte lovovertrædelser, fra offentlige aftaler.

OLAF er i kontakt med Kommissionens tjenestegrene og er begyndt arbejdet med at revidere "sortlistemekanismen" i landbrugssektoren med henblik på at afklare de nuværende bestemmelser og sikre en mere kohærent anvendelse af forordningen. Der er i 2003 planlagt et forslag til en horisontal forordning med henblik på at udvide anvendelsesområdet for den "sorte" liste til andre sektorer.

IX. hvad angår tilbagesøgning af tab, at midler, der uberettiget er udbetalt til medlemsstater, selskaber eller enkeltpersoner, konsekvent og altid tilbagesøges; anmoder om en regelmæssig situationsrapport, mindst på årsbasis, fra den centrale afdeling for tilbagesøgning, der blev oprettet i juli 2000, med angivelse af alle afsluttede og udestående tilbagesøgnings-anmodninger efter generaldirektorat; opfordrer indtrængende Kommissionen til så hurtigt som muligt at tilbagesøge uretmæssige udbetalinger, som Revisionsretten har fastslået for regnskabsåret 1999, og i fremtiden indlede tilbagesøgningsprocedurer inden for tre måneder efter modtagelsen fra Revisionsretten af nærmere oplysninger om uregelmæssigheder; opfordrer Kommissionen som kollegium til at træffe en formel beslutning i lighed med de beslutninger, der træffes under proceduren for afslutning af regnskaberne, om at give afkald på fordringer på mere end 1 mio. EUR; anmoder Kommissionen om at sørge for, at der etableres en "brandmur", således at afgørelser, der træffes af tjenestemænd, ikke udsættes for politisk påvirkning;

Kommissionens svar på punkt 10. IX.:

Rapporterne om gældsinddrivelse vil blive fremlagt, når regnskabet for 2001 fremlægges, efter at de tilpassede edb-applikationer, der er under udvikling, er blevet taget i brug.

Kommissionen valgte i sin meddelelse om gennemførelsen af aktion 96 "En mere effektiv forvaltning af geninddrivningen af uretmæssigt udbetalte beløb" ikke at etablere en central gældsinddrivelsestjeneste, men fastsætte bestemmelser om at styrke og forbedre opgavedelingen mellem de involverede aktører, dvs. den anvisningsberettigede og regnskabsførerne, i forbindelse med gældsinddrivelsesproceduren.

Som følge af de beføjelser, de anvisningsberettigede generaldirektorater får i medfør af aktion 96, vil de blive nødt til at etablere hensigtsmæssige strukturer til at udstede indtægtsordrer i overensstemmelse med princippet om sund finansforvaltning.

I forbindelse med decharge for gennemførelsen af budgettet for 1999 har Kommissionen påtaget sig at sikre, at der træffes beslutning på et hensigtsmæssigt niveau for så vidt angår frafaldelse af fordringer på over 1 mio. EUR. Denne foranstaltning vil blive medtaget i forbindelse med det kommende spørgsmål om bestemmelserne for en intern procedure for gældsinddrivelse, der på nuværende tidspunkt er ved at blive eftersat.

Alle beslutninger med en økonomisk virkning - navnlig spørgsmålet om mindskelse eller annullering af indtægtsordrer - skal træffes i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i finansreguleringen.

I den administrative adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medarbejdere afstikkes en række retningslinjer for objektivitet og upartiskhed. Følgende fastsættes heri: "Medarbejderne skal altid handle objektivt og upartisk, i Fællesskabets og offentlighedens interesse. Medarbejderne skal handle uafhængigt inden for de politiske rammer, som Kommissionen har fastlagt, og deres adfærd må aldrig være styret af personlige eller nationale interesser eller påvirket af politisk pres."

X. hvad angår arkivering, ud fra bedste praksis i medlemsstaterne og med anvendelse af den nyeste omkostningseffektive teknologi at indføre elektronisk arkivering af alle dokumenter, således at det undgås, at dossierer mistes eller forlægges; beklager, at der ingen synlige foranstaltninger er truffet, selv om Parlamentet i ovennævnte beslutning af 13. april 2000 om udsættelse af decharge for regnskabsåret 1998 i punkt 1, litra e, anmodede Kommissionen om at forelægge et detaljeret regulativ om nye arkiveringsrutiner og iværksætte omfattende administrative undersøgelser, såfremt dokumenter er gået tabt;

Kommissionens svar på punkt 10. X.:

Kommissionen har iværksat en større revision af alle procedurer og bestemmelser vedrørende arkivering og forvaltning af dokumenter. På grund af stigningen i antallet af anvendte medier, in- og outputsteder, og procedurer, der ofte forvaltes af decentraliserede tjenester, er der behov for at tydeliggøre bestemmelserne og skabe sikkerhed for så vidt sikker opbevaring af dokumenter og post. Indførelsen af moderne og sammenhængende dokumentregistrerings- og arkiveringssystemer blev også fremhævet i forbindelse med den planlagte overgang til e-Kommissionen.

Udviklingen af et eksklusivt elektronisk arkiveringssystem, der omfatter alle Kommissionens dokumenter, ville kræve massive investeringer og megen tid. Det vil ikke kunne ske uden at tage hensyn til de eksisterende systemer og den teknologiske udvikling.

Kommissionen vil følgelig om kort tid modtage en beslutning, som den skal vedtage, om tilbagetrækning og erstatning af beslutningen fra 1986 for at rette op på en række mangler, navnlig som følge af den massive stigning i anvendelsen af informationsteknologi, og en større arbejdsplan, der senere skal medføre, at der indføres sikre og pålidelige dokumentforvaltningssystemer.

Bilag 2

Europa-Parlamentet anmodede om bestemte supplerende revisionsrapporter, som er indeholdt i bilag 2 til dets betænkning:

REVISIONSRAPPORTER, SOM ORDFØREREN FOR DECHARGE HAR ANMODET OM, MEN ENDNU IKKE MODTAGET	
GENERALDIREKTORAT	OMRÅDE
Regionalpolitik	Medlemsstaternes revision og evalueringer
Det Fælles Forskningscenter	Interne revisionsrapporter
Eksterne Forbindelser	Alle <i>tilsynsrapporter</i> fra delegationerne (Angola, Bolivia, Bosnien, Gambia, Lesotho, Malawi, Nicaragua, Pakistan, Rumænien, Senegal, Swaziland, Schweiz og Tanzania)
Kontoret for Humanitær Bistand (ECHO)	Rapport om de væsentligste revisionshenstillinger og efterfølgende foranstaltninger, herunder tilbagesøgning af midler <i>Røde Kors i Jugoslavien</i>
Udvidelsen	Rapport om de væsentligste revisionshenstillinger og efterfølgende foranstaltninger, herunder tilbagesøgning af midler
Personale og Administration	Revisioner af budgetpost A-30 (Fællesskabstilskud)
Edb-direktoratet	Integrerede ressourceforvaltningssystemer
Økonomiske og Sociale Anliggender	Interne revisionsrapporter
Presse og Kommunikation	Revision af repræsentationer (Helsingfors, Wien, Madrid og Barcelona)

Kommissionens svar:

Kommissionen fremlægger sine oplysninger på den ønskede måde.